

GABRIEL JURKIĆ
SVJETLA I BOJE HRVATSKIH I HERCEG-BOSANSKIH PEJZAŽA

Čapljina, 17. prosinca 2022. – 15. siječnja 2023.

GABRIEL JURKIĆ

Svjetla i boje hrvatskih i herceg-bosanskih pejzaža

Umjetnička galerija, Hrvatskog kulturnog središta
Založbe kralja Tomislava - Čapljina
Trg hrvatske slobode br. 1

Čapljina, 17. prosinca 2022. - 15. siječnja 2023.

Autoportret, 1947. Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

Stvaralaštvo Gabriela Jurkića, jednog od najplodniji hrvatskih slikara, čije je umjetničko djelovanje poglavito posvećeno prirodi i krajobrazu pa i onome što je posredovanjem tog opredjeljenja spoznao i razvijao tijekom pet stvaralačkih desetljeća, napokon je predstavljeno javnosti u čapljinskoj Umjetničkoj galeriji Založbe kralja Tomislava..

Ovu sažetu antologiju Jurkićevaopusapriredili smo zahvaljujući nesebičnom zalaganju užeg tima članova Založbe kralja Tomislava i susretljivosti vlasnika slikarovih djela koji su nam posudili svoje prevrijedno slikarsko blago. Našu zahvalnost poglavito iskazujem ravnateljici Franjevačkog muzeja i galerije Gorica u Livnu – gospođi Draženi Džeko, mojim kolegama u Nacionalnom muzeju moderne umjetnosti u Zagrebu i marnim kolekcionarima Jurkićevih slika iz Zagreba, Čapljine i Čitluka. U klasičnom kronološkom postavu pružamo vam na ogled 42 prvorazredne uljane slike što smo ih, među prebogatom Jurkićevomslikarskom ostavštinom, izabrali, dopremili i kontekstualizirala bi njegovo djelo predstavili u najboljem svjetlu kako to i zaslužuje najeminentniji pejzažist secesionističkih, simbolističkih i impresionističkih izričaja, usuđujem se reći, u ovom dijelu Europe.

Izložena djela nesporno očituju da je Jurkić – korijenima izdanak jedne ugledne livnjske trgovačke obitelji doseljenika iz Hrvatskoga primorja – duhovnim habitusom, školovanjem, prisutnošću u hrvatskom likovnom životu od 1911. do 1934. godine, zatim tematikom mediteranskih pejzaža, stilom i civilizacijskim kontekstom – ne samo sudionik hrvatske likovne umjetnosti, nego i umjetnik koji ju je u velikoj mjeri trajno obogatio.

Njegova tematska zaokupljenostobuhvaćala je široku lepezu tema i motiva. Uzgred rečeno, ostvario je i respektabilne dionice portretnog i religioznog slikarstva. Međutim, prava je istina da je slikarsku sudbinu podredio prirodi i krajobrazu i da su pejzaži fortissimo njegova stvaralaštva. Evolutivni raspon zahvaćao je luk *od secesije do impresije* – kako je utvrdila dr. sc. Ivanka Reberski na najvećoj dosad priređenoj retrospektivi njegovih slika, onoj u zagrebačkoj Galeriji Klovićevi dvori održanoj 2005. godine.¹ Oslonac je vada nalazio u realističkom doživljaju svijeta. Bio je slikar pomno izgrađivanog stilskog izraza svjesno podređenog jasnoj umjetničkoj ideji. Kao malo koji umjetnik sustavno je razvijao svoj umjetnički kredo na temelju osobnog duboko religioznog odnosa prema fenomenima prirode. Nadahnuća je pak tražio u njenoj iskonskoj ljepoti koju je posvuda tražio i nalazio. Gabriel Jurkić školovao se u Zagrebu od 1906. godine gdje je najprije primao privatnu poduku od Bele Čikoša Sesije i MencijaClementa Crnčića da bi se potom, uz potporu Hrvatskog kulturnog društva „Napredak“, upisao na Privremenu višu školu za umjetnost i umjetni obrt. Poduka koju je nastavio dobivati i na Višoj školi od Čikoša i Crnčića, mladom je slikaru bila popudbina za izravno

uplovljavanje u simbolizam i secesiju. Ta su mu dva koherentna stila profesori dvije godine nudili i on ih je s mladalačkim žarom objeručke prihvaćao. Već 1908. Jurkić, kao stipendist Zemaljske vlade iz Sarajeva, odlazi na bečku Akademiju likovnih umjetnost, gdje je nakon zahtjevnog prijamnog ispita izravno upisan na 4. godinu ‘općeg slikarskog odjela’. Studirao je u klasi profesora Aloisa Deluga kod kojeg je i diplomirao 1909. Ostao je u Beču još godinu dana tijekom kojih je završio je i „specijalku“ u klasi poznatog portretista Poljaka Kazimira Pochwalskog. Ta dodatna bečka 1911. godina bila je ključna za Jurkićevu secesijsku fazu, jer je prisustvovao, čak i participirao u vrhuncima bečke secesije, stila na prijelomu dvaju stoljeća rasprostranjenog širom Europepod različitim nazivima. Dakle, na legendarnoj proljetnoj izložbi Secesije (1911.) Jurkić izlaže uljanu sliku sa šumskim motivom, što mu je priskrbilo laskavi naslov prvog hrvatskog slikara čiji su radovi primljeni na izložbu. Naime, naših je bilo još samo dvoje kipara – Ivan Meštrović i Toma Rosandić. Nema dvojbe, bilo je to veliko priznanje mladom Gabrielu Jurkiću.

Bečki izložbeni paviljon, upravna zgrada i sastajalište umjetnika iz pokreta „Secesija“. Izgrađena je 1897. prema nacrtu arh. Jozefa M. Olbrihta.

Po povratku iz Beča krajem 1911., Jurkiće priredio dvije samostalne izložbe: u Zagrebu i u Sarajevu. Izlagao je i u Beogradu s hrvatskom vrstom na izložbi saveza umjetnika ondašnje države „Lada“. Dvije godine poslije izložio je čak 18 slika na velikoj izložbi Hrvatskog društva umjetnosti u Zagrebu. Sve do 30-ih godina prošloga stoljeća živio je na relaciji Sarajevo - Zagreb – Sarajevo i bio je vrlo aktivni član udruženja hrvatskih i bosanskohercegovačkih umjetnika. Dobio je niz priznanja i postigao zavidan uspjeh.

¹Katalog izložbe Gabriel Jurkić – od secesije do impresije, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb, 2005.

Usporedo je, naravno, slikao mnogo i neumorno, pri čemu mu je rodni livanjski krajolik bio najčešći motiv. Radovi prikazani na našoj izložbi svjedoče sve Jurkićeve stilske mijene: od vrhunskih ostvarenja secesijskih konotacija u koja ubrajamo slike Visoravan u cvatui jednako sjajni *Autoportret*², preko prvorazrednih postimpresionističkih slika kada se gotovo u cijelosti posvetio krajoliku kao što su, primjerice, slike *Snježna idila* i *More u podne* iz 1920. te *Pretproljeće* iz 1923. i *Livada s makovima* iz 1929., pa sve do slika iz posljednje faze koju kritičari nazivaju realističkim impresijama što u najboljem vidu potvrđuje fascinantna slika *Inje* iz 1944. godine. Nema dvojbe da je slikaru krajolik bio životnom temom, stoga smo i ovu izložbu koncipirali u kontinentalno – morskome pejzažnom ozračju. Ono što Jurkićas pravom izdvaja među ostalim pejzažistima, njegovim suvremenicima kojih je ne mali broj, jest njegova spremnost da umjesto deskripcije konkretnog dijela nekog krajobraza traži i otkriva ono što stoji iza njega, odnosno da kroz rad spozna što ga čini vrijednim njegova kreativnog čina. Drugačije rečeno, da 'portretira' mijene prirode, njene svjetlosne i atmosfere fenomene i naročito njezinu ljepotu koja je po Jurkićevu uvjerenju od Boga dana. Domicilni krajolik planinski i ravničarski Jurkić doživljava kao vlastitu Arkadiju kojoj iskazuje svoje udivljenje. K tomu, registrirajući krajobrazne mijene u svakom godišnjem dobu i svakom pojedinom dijelu dana, slikar na svojim pejzažima egzaktno dočarava svjetlost i tamu gustih šuma, jutarnje izmaglice, večernje sutone, raskošne bjeline snježnoga pokrivača i zapravo slika čudo života prirode i prolaznost materijalnoga svijeta. Jurkićeva interpretacija pejzaža oslanja se na realističku koncepciju i postimpresionistički slikarski postupak. Zahvaljujući tom dualitetu on je na vrlo suptilan načinistom opjevao Arkadiju herceg-bosanskog krajobraza dosežući u nizu radova vrhunske lirске ugodaje, bogatstvo detalja i čistoću slikarskoga izričaja. „Pa taj pejzaž i ja smo rod“, izjavio je u jednom intervjuu Jurkić. Ističući značaj slikarove geomorfologije za njegovo stvaralaštvo Ivanka Reberski, u reprezentativnoj monografiji slikarova stvaralaštva publiciranoj 2008. godine zaključuje: *Jurkićeva realistička impresija krajolika zasnivala se na vrlo jasnim etičkim principima i svjetonazoru koji je s vremenom prerastao u istinsko vjerovanje i 'religiozni odnos' prema prirodi kao savršenom djelu Stvoritelja.*³ Mediteranske pejzaže Jurkić slika poglavito između 1919. i 1924. godine. Stvarao ih je tijekom učestalih ljetnih boravaka u Dubrovniku, najprije kod brata blizanca Mirka, nastavnika na dubrovačkoj ženskoj Preparandiji, a potom i kod prijateljice Flore Jakšić, vrsne samouke slikarice i velike dobrotvorke umjetnika i intelektualaca koje je okupljala u svojoj vili na Lapadu. Njegova paleta time je dobila određena svjetlosna isijavanja pri čemu su naročito atraktivni slikarski doživljaji jedinstvenog dubrovačkog primorja. Osim toga, vrijedi ukazati i na činjenicu da je u svim tim marinama priobalja i vedutama dubrovačkog Boninova, Lapada, Gorice, kule Minčete ..., ostvarenima u pet slikarski radnih ljeta, koncentrirana i visoka razina Jurkićeva prihvaćanja dosega moderne, *doslovno u svojoj njezinoj heterogenosti*, ustvrdio je kritičar Ivica Župan.⁴ No kako se množio njegov opus herceg-bosanskih krajolika tako je i slabio interes za marinama, maslinama, čempresima, morskim valovima i ostalim

priobalnim ljepotama. Sporadično Jurkićim se znao okrenuti još koji put ranih 30-ih godina, ali samo kao nekom dragom gostu za kojeg zna da neće biti nepriličan i predugo zaokupljati njegovu pozornost. Stoga mi se čini vrijednim istaknuti da upravo tom krajičku naše obale na krajnjem jugu Hrvatske možemo zahvaliti da se njegovo slikarstvo još više otvorilo boji i svjetlosti u kasnijim slikama. U prilog svemu tome idu i nedavno pronađeni akvareli Gabriela Jurkića dosad nepoznati našoj stručnoj javnosti.

Dubrovnik-Minčeta, 1921.

Dubrovnik-Na Boninovu, 1921.

Dubrovnik-Crkva sv. Vlaha na Gorici, 1921.

²Nažalost, u zadnji čas pred otvorenje izložbe, kada su pozivnice već bile razaslane, Umjetnička galerija BiH uskratila nam je posudbu spomenutih Jurkićevih slika.

³Monografija Gabriel Jurkić – od realizma do secesije / od simbolizma do impresije, Školska knjiga, Zagreb, 2008.

⁴U osvrtnu na retrospektivnu izložbu Gabriel Jurkić - Od secesije do impresije, INA Glasnik, prilog Inina likovna galerija, lipanj 2005., br. 31.

Okolnost koja je pomogla njihovom pronalasku ove jeseni bila je priprema drugog proširenog izdanja kataloga Dijecezanskog muzeja Požeške biskupije. U njihovom depou otkrila sam da čuvaju pet sjajnih akvarela Gabriela Jurkića koje, nakon neophodnog restauratorskog zahvata, planiraju izložiti u okviru galerijskog postava hrvatske moderne likovne umjetnosti iz zbirki Dijecezanskoga muzeja. Više od sedam desetljeća kao posebnu dragocjenost čuvao ih je jedan bračni par iseljenika u Kanadi, a po povratku u domovinu prošle su

Dubrovnik-Pogled s Lapada na Grebene, 1921.

ih godine darovali Požeškoj biskupiji. Jurkić ih je naslikao tijekom ljeta 1921. godine u dubrovačkoj okolini i na obroncima Grada, točnije na Boninovu i ponad uvala Lapad, gdje je ljeti često boravio i slikao kao gost slikarice Flore Jakšić. Spominjem to zato što su ti akvareli, unatoč malih dimenzija, iznimno dragocjeni prinos cjelovitijem sagledavanju Jurkićeve dubrovačke slikarske dionice. Jer, uz već znana nam ulja iz spomenutog razdoblja, koja čuvaju privatni kolekcionari i Franjevački muzej i galerija Gorica iz Livna, primjerice ovdje izložene slike *Marina s dubrovačkim Grebenima*, *Masline na Lapadu*, obje iz 1920., ili pak panoramske kompozicije *Široki valovi* i *U podnožju Lovri-jenca* iz 1924., i da ne nabrajam dalje – baš sva ta sjajna slikarova djela pa i niz njegovih samostalnih izložbi u predratnom Zagrebu dalo je osnovu da Gabriel Jurkić – herceg-bosanski Hrvat iz Livna – s pravom zauzme istaknuto mjesto u hrvatskoj likovnoj historiografiji. Modernistički kadrirane njegove dubrovačke vedute, marine i figure u pejzažu prvorazredni su artefakti koji zrcale slikarov razlaz sa secesijsko-simbolističkim stilom kojim je slikao u prvom desetljeću 20. stoljeća. Objektivna koloristička interpretacija ljepota prirode, rasvijetljena paleta i slobodni potezi kista sredinom 20-ih godina prošloga stoljeća za Jurkića su postali ne samo središnja tema njegova slikarstva, nego i mnogo više od samog tematskog predloška.

Krajem 1922. godine priredio je u Salonu Ullrich izložbu sa 226 krajolika iz ciklusa „Zima“ koji su trasirali slikarov put ka svekolikom uspjehu na zagrebačkoj likovnoj sceni. Kritičari su bili složni u ocjeni da su Jurkićeve 'zime' *simbolika realnog pejzaža i objektivna transkripcija prirode, bez gubitka svježine za koju je potreban vrlo rijedak dar jednostavnosti, mirnoće i*

Portret Flore Jakšić, 1923.

Galerija „Flora“ Hrvatskog društva likovnih umjetnika Dubrovnik

*koncentracije.*⁵ Publika je pak hrlila na izložbu, divila se njegovoj slikarskoj virtuoznosti i hrpimice je kupovala njegove planinske pejzaže snijegom zametene, slike s pojilišta okruženih snijegom i ledom, zimska jutra, proljetna otapanja snijega ... Kupovala ih je s ove izložbe kao i s niza ostalih koje su uslijedile u Salonu Antona Ullricha, slikarova galerista i zagrebačkog prijatelja niz godina. Dio te slikarske čarolije prezentiran je i na našoj izložbi. U često idiličnim, ponekad i oporim predjelima zapadne herceg-bosanske prirode Jurkić je otkrio realnost obuhvatniju od puke njene stvarnosti. Raspoznavao ih je u njihovu vjekovnom trajanju i prirodnim mijenama. Razotkrivao je slojeve minulih vremena kao i pastirice s ovcama u njihovom svakodnevnom trudu. U svim pejzažima prepleću se ljudski trud, priroda i tradicija koji određuju identitet njegova zavičaja. Gusta je to mreža sadržaja. Izatkana je od impresijskih nadahnuća i realnosti koju slikar - često i na vrlo izduženim panoramskim pejzažnim kompozicijama – raspliće neporecivom vještinom slikanja i urođenim darom za prepoznavanje esencije vremena, prostora i ljudi njegova kraja jer oni su, već je rečeno, svi njego rod. Razdoblje do

⁵Citirano iz monografije opisane u bilj. 3.

sredine četvrtog desetljeća doba je njegova intenzivna izlaganja u Zagrebu, Sarajevu i drugim gradovima bivše države, a onda je uslijedio poziv prijatelja Ullricha da novi ciklus slika nazvan „Večeri“ izloži u njegovom Salonu. Izložba su otvorili u prosincu 1934. pred' mnoštvom zainteresirane publike' - pisali su izjavitelji s otvorenja. No, 128 slika iz tog ciklusa ovaj puta nije polučio unisoni hvalospjev kritičara. Publike i kupaca slika je kao i na svim dotadašnjim Jurkićevim izložbama bilo mnogo, ali mišljenja kritičara ovaj puta bila su podijeljena. Za jedne je bila izložba bila monotona, a za druge sjajna. Nekim čudom u Zagrebu se našao i bard likovne kritike toga vremena Poljak Josef Strzygowski koji je izložbu razgledao i Jurkiću je potom udijelio niz komplimentata i pohvala uspoređujući pejzaže našeg slikara s pejzažima francuskog slikara Nicolasa Poussina i švicarskog slikara Arnolda Böcklina. Ipak, bilo je i onih koji su žestoko kritizirali. Zagrebačka likovna publika i kritika, zapljuskivana tih ranih 30-ih godina socijalno angažiranim slikarstvom grupe „Zemlja“ nije željela ili nije mogla prihvatiti umirujuće ugođaje Jurkićevih predvečerja i izmaglica nad livanjskim poljem. Da stvar bude gora, utemeljitelj grupe „Zemlja“, Krsto Hegedušić slikarova je ulja iz tog ciklusa oštro kritizirao dodijelivši im pežorativnu sintagmu „naivni anakronizam“, što će reći proglasio ih je nazadnima. Dodao je i da u njima prevladava „duh uspavane monotonije“. Nakon toga počelo je marginaliziranje Jurkićeva opusa, najprije od spomenutog Hegedušića a onda i od Miroslava Krležea pa se vazda povučeni Jurkić definitivno nakon toga povukao iz javnosti. Na žalost ne samo da nije više izlagao u Zagrebu, nego nije uopće izlagao i tako se dogodilo da je Jurkićeva osma samostalna izložba održana u Ullrichovu salonu ujedno bila i posljednja slikarova samostalna izložba. Zamjerati Jurkiću da nije bio socijalno angažirani slikar tijekom predratnih 30-ih godina bilo je, ako ne zlonamjerno, onda – najblaže rečeno – bilo je kratkovidno. Jer njegov socijalni angažman očituje se kako na ranim simbolističkim slikama „Orača“ i „Žetvi“, tako i na kasnijima impresionističkim. I na našoj izložbi je slika *Snježna idila* iz 1920. godine koja doista ima idiličan naziv, ali i snažnu notu angažiranosti za boljitak 'malog čovjeka'. Prizor s dva ženska lika koji prte veliki snijeg i na leđima nose teške naramke drva a kuće još nema na vidiku, otkriva i onu manje idiličnu stranu života ljudi ovih krajeva. Ukratko, stoji činjenica da je Gabriel Jurkić bez dramatičnih sižea i manifestnih parola na svojim platnima i te kako znao vapiti za boljim životom seljana. Niz slika čista su mu personifikacija teškog života naroda u brdima zapadne Bosne i Hercegovine.

Na kraju valja se vratiti na ciklus „Zima“ i istaknuti da su slike iz tog ciklusa vrhunac Jurkićeva stvaralaštva. Slikao ih je kao da ispovijeda sve svoje 'zime' koje je proživio i one o kojima je maštao u srazu s realnošću koja ga je okruživala. O velikom rasponu bjelina pak na tim slikama Igor Zidić piše da je slikar *htio pokazati koliko je varijacija u naoko jednostavnoj bjelini zimskoj te da je htio pokazati da su u toj jednostavnosti zimske bjeline sve zagonetnosti i odgonetke misterija sjene, svjetla i boja.*⁶ I sâm Jurkić je u traktatu naslova „Krajolik uopće i krajolik Bosne“ napisao da mu je ciklus „Zima“ *otvorio vrata jednog novog svijeta za novi rad pa taj svijet ljepote više nije napuštao.*⁷

U poslijeratnu društvenu stvarnost Gabriel Jurkić kao praktični vjernik blizak katoličkoj crkvi nije se uklapao. Marginaliziran i duboko povrijeđen nemilosrdnim izbacivanjem iz sarajevskog stana i atelijera slikar sa suprugom Štefanijom 1956. napušta Sarajevo i sklanja se u Franjevački samostan na Gorici u njegovu rodnom Livnu. Tu je u okrilju revnih fratara Jurkić nastavio slikati koliko su mu to oslabljene oči dopuštale i tu su slikar i supruga živjeli u miru brinući se jedno za drugoga sve do kraja života. Štefanija Jurkić preminula je 1971., a Gabriel Jurkić, slijep i shrvan bolešću tiho se ugasio 1974. Pokopani su na livanjskom groblju sv. Mihovila. Dio slika koje je Jurkić uspio sačuvati prilikom deložacije iz atelijera i sve što je ostvario u Livnu oporučno je darovao Franjevačkom samostanu na Gorici. Naravno, rat u Bosni i Hercegovini kojeg još mi stariji pamtimo i posljedice trpimo, onemogućio je nastavak adaptacije dijela samostana u izložbeni prostor namijenjen Jurkićevim slikama. Za fratre i fra Bonu Vrdoljaka najviše bila je to teška móra, jer ne samo da nisu mogli graditi nego je kompletnoj slikarskoj ostavštini i arhivskoj građi Gabriela Jurkića prijetilo uništenje. Ne znam kako i kada točno no u katalogu izložbe Jurkićevih slika u Kaštel Sućurcu 1992. godine Igor Zidić piše *slike su s tolikim bosanskim Hrvatima što su – za rata – izbjegli u Hrvatsku, stigle u splitski Muzej hrvatskih arheoloških spomenika da se sklone od barbara i sačuvaju do boljih dana.*⁸ Bolji dani su stigli 1995. godine i franjevci su otvorili Memorijalnu galeriju Gabriela Jurkića sa stalnom izložbom zamašnog broja uljanih slika i crteža u izboru i likovnom postavu slikara Ivica Šiška, uglednog profesora zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti.

Gabriel Jurkić, blagi čovjek nepresušnog kreativnog naboja koji je ostvario vrhunsku harmoniju modernog klasičnog slikarskog izraza, koji je objedinio plavi ton hladne zime i mirnoću njezine materije u sliku dubinski raslojene i površinski raspršene svjetlosti, ide u red onih dragocjenih slikara koji prolaznost čovjekova postojanja i prirode pretvaraju u trajnu umjetničku vrijednost neugasiva sjaja i univerzalnog značenja.

Biserka Rauter Plančić
Zagreb, 4. prosinca 2022.

⁶U katalogu izložbe Gabriel Jurkić – slikar u izbjeglištvu, Muzejsko-izložbeni prostor „Podvorje“, Kaštel Sućurac, kolovoz 1992.

⁷Jurkićev traktat pisan strojem u Sarajevu 1924. otkrila je Ivanka Reberski u ostavštini Izidora Kršnjavoga. Objavila ga je u svojoj opširnoj monografiji Gabriel Jurkić – od realizma do secesije / od simbolizma do impresije u nakladi Školske knjige, Zagreb, 2008.

⁸Isto kao bilj. 4.

REPRODUKCIJE SLIKA

1. PORTRET GOSPODE „D“, 1908.
ulje/platno; 74x60 cm; sign. ddk: Gabriel Jurkić 3. VII 1908
Darko Kalečak, Zagreb

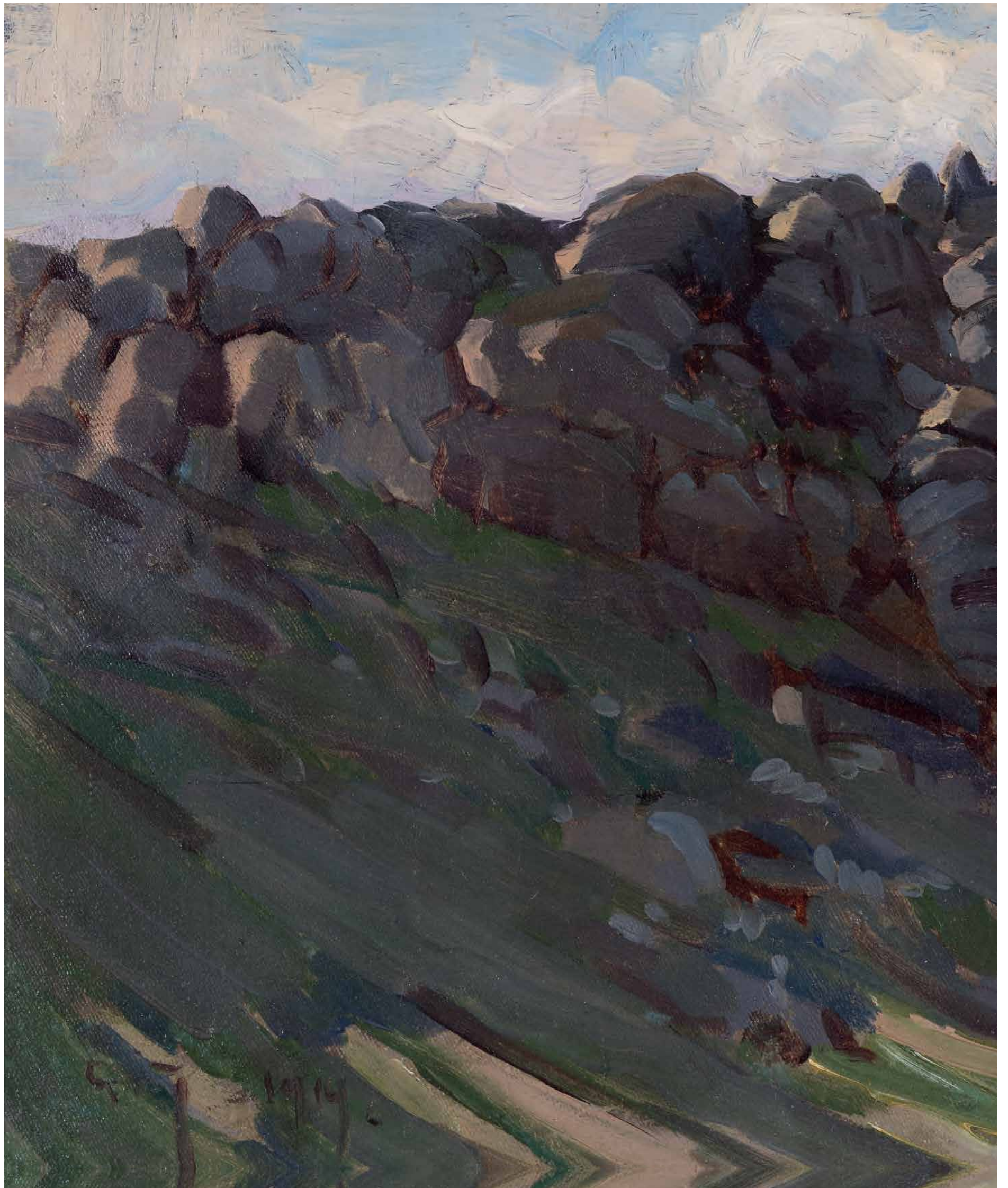
Gabriel Jurkic
3/1908.

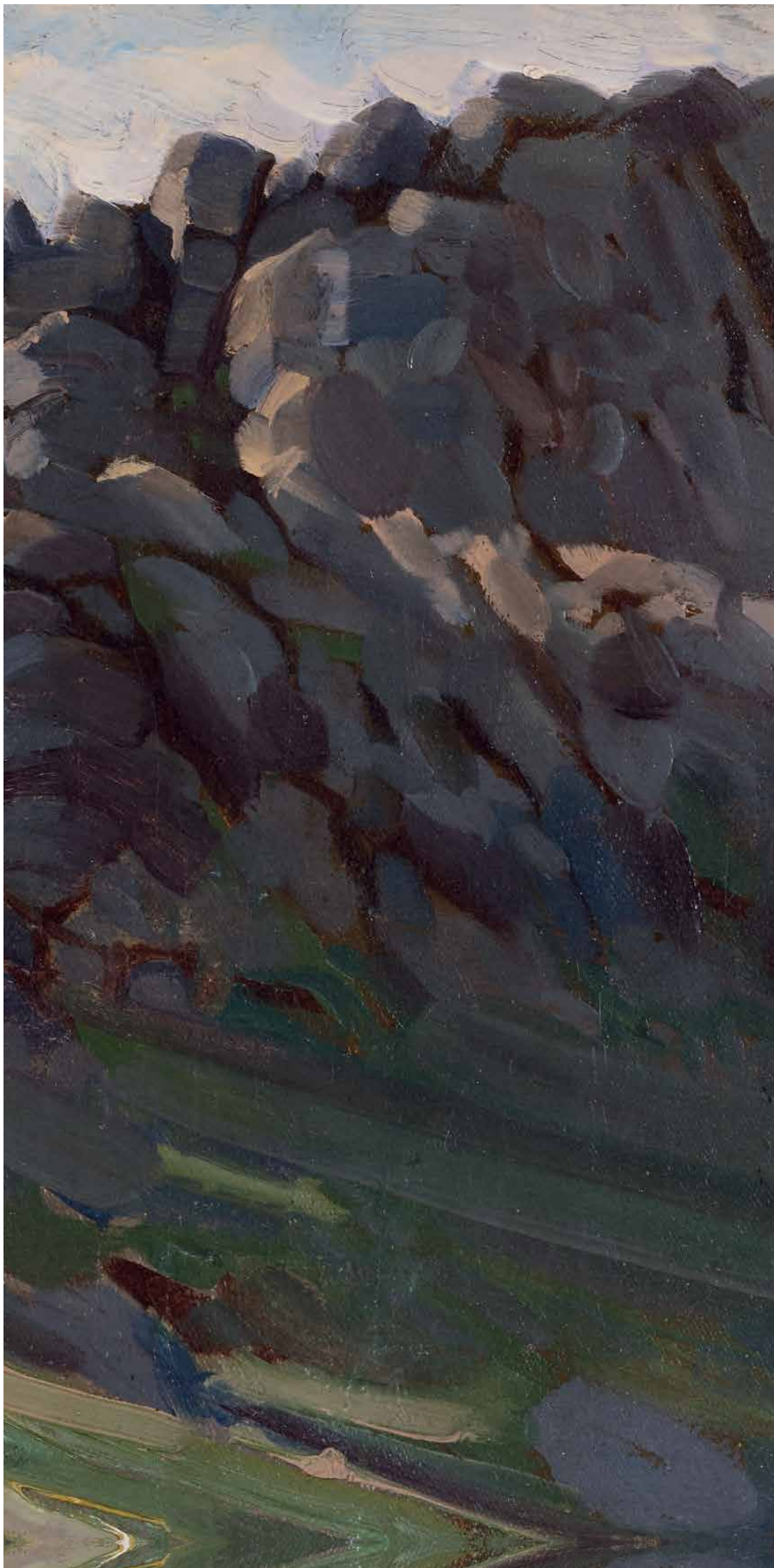

2. GLAVA KONJA, 1908.
ulje/platno; 40x35 cm
Zbirka Kalečak, Zagreb

3. IMPRESIJA, 1919.
ulje/platno; 43,4x28 cm; sign. ddk: G. J. 1919
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

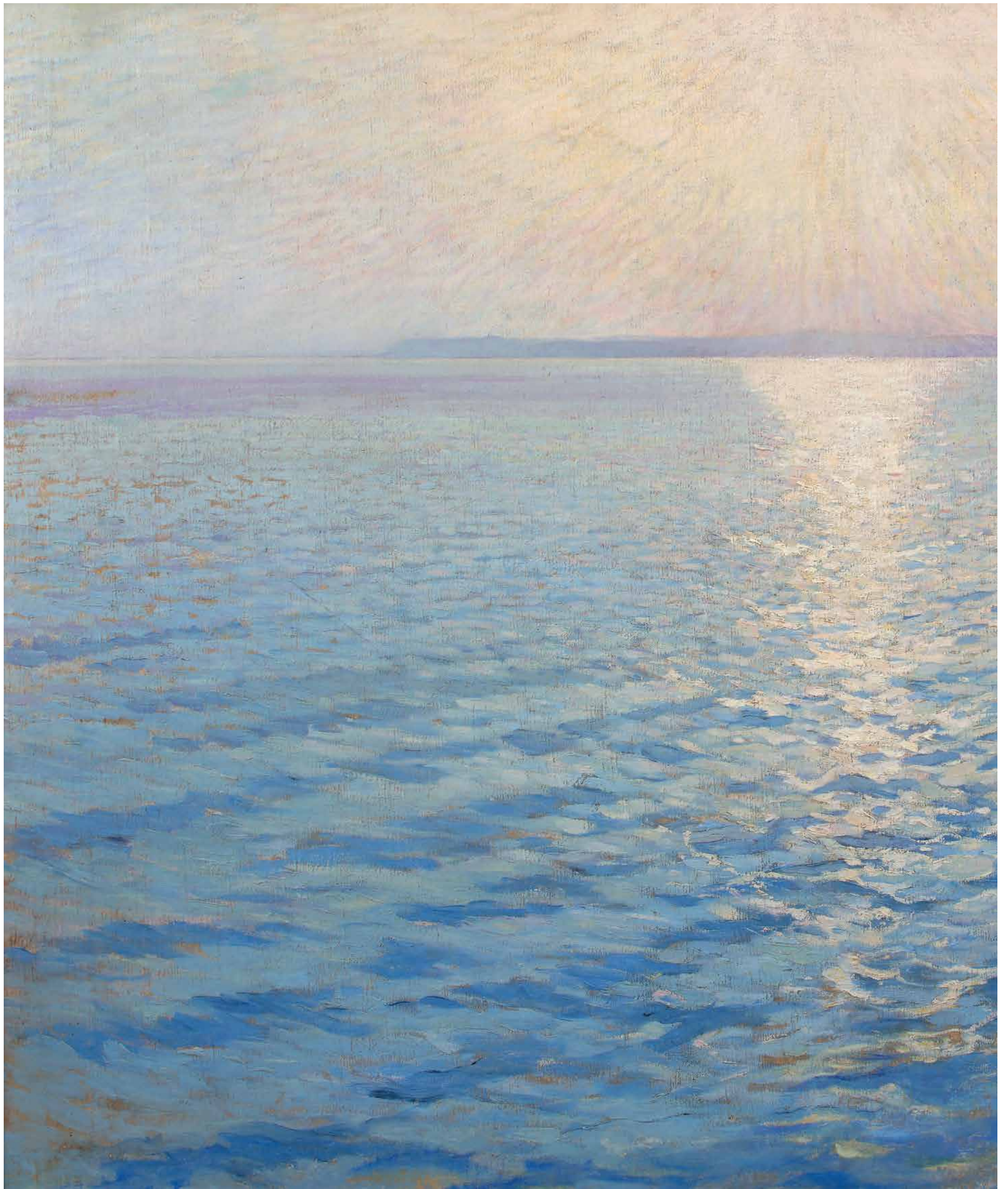

4. STIJENE, 1919.
ulje/platno; 27 x 36 cm; sign. dlk: G. J. 1919
Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb, inv. br. MG-7496

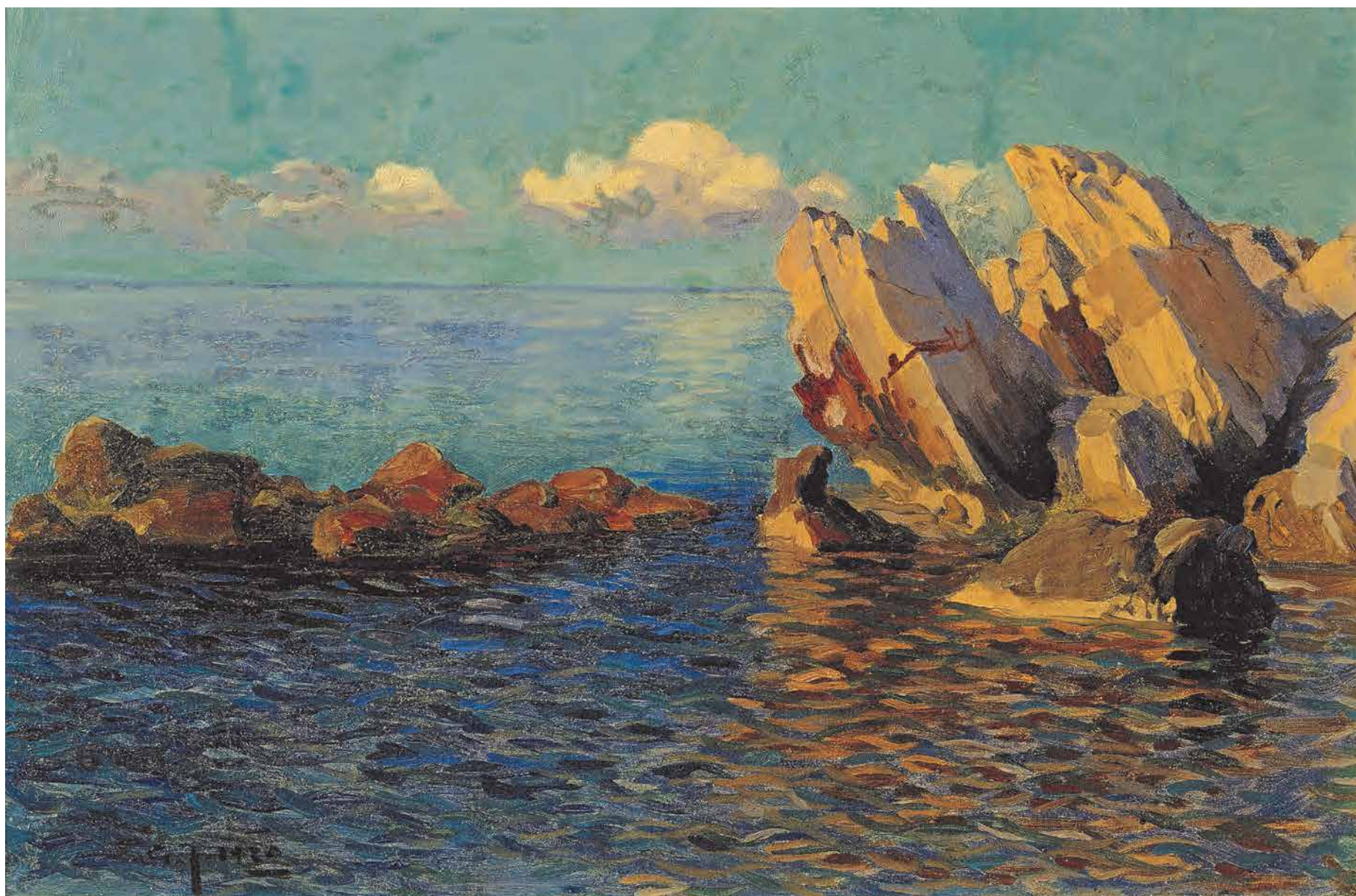

5. PEJZAŽ, 1919.
ulje/platno; 50x150 cm; sign. ddk: Gabriel Jurkić 1919
Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb, inv. br. MG-3102

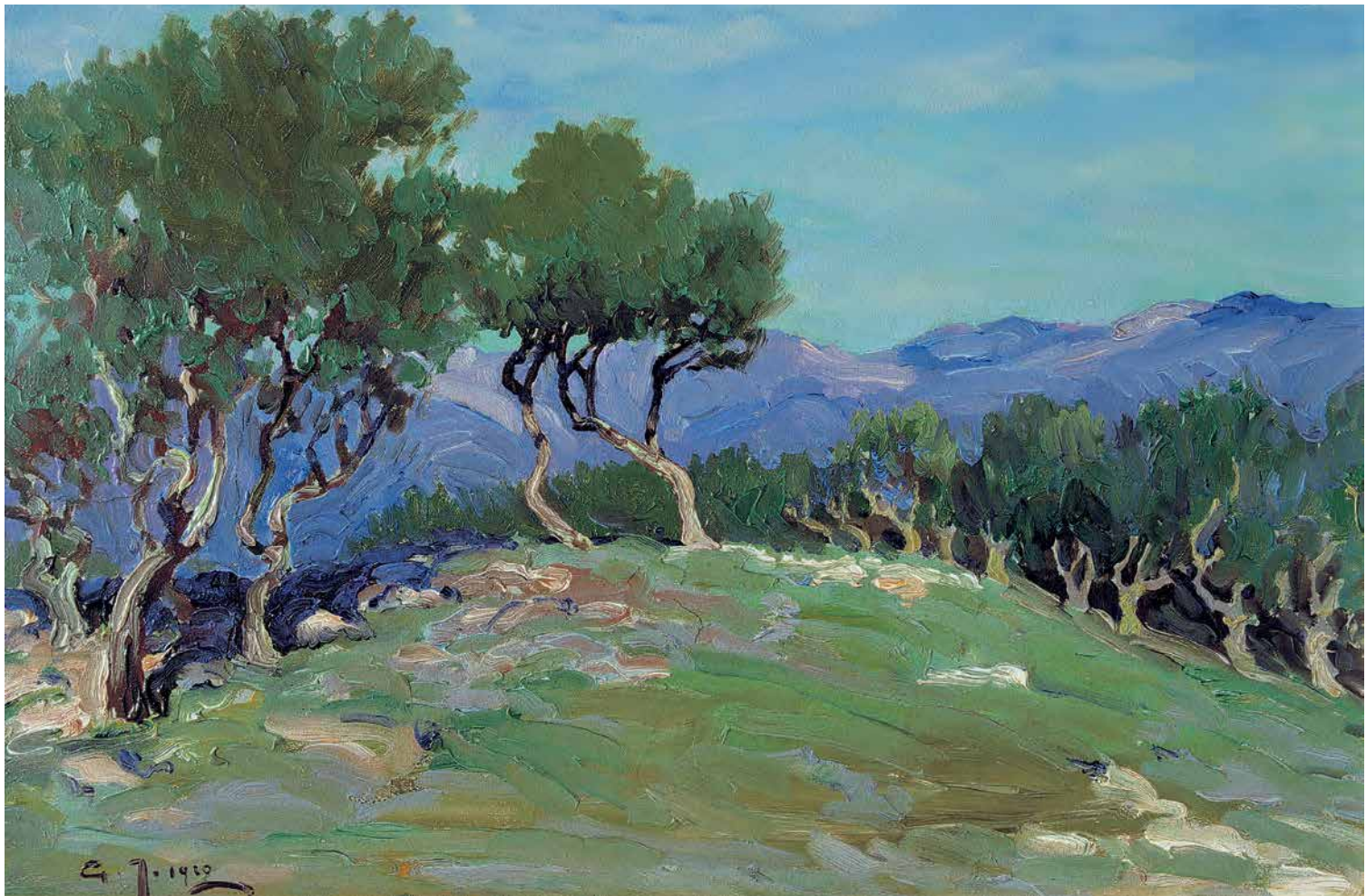

6. MORE U PODNE, oko 1920.
ulje/platno; 106,5x148 cm; sign. nema
Darko Kalečak, Zagreb

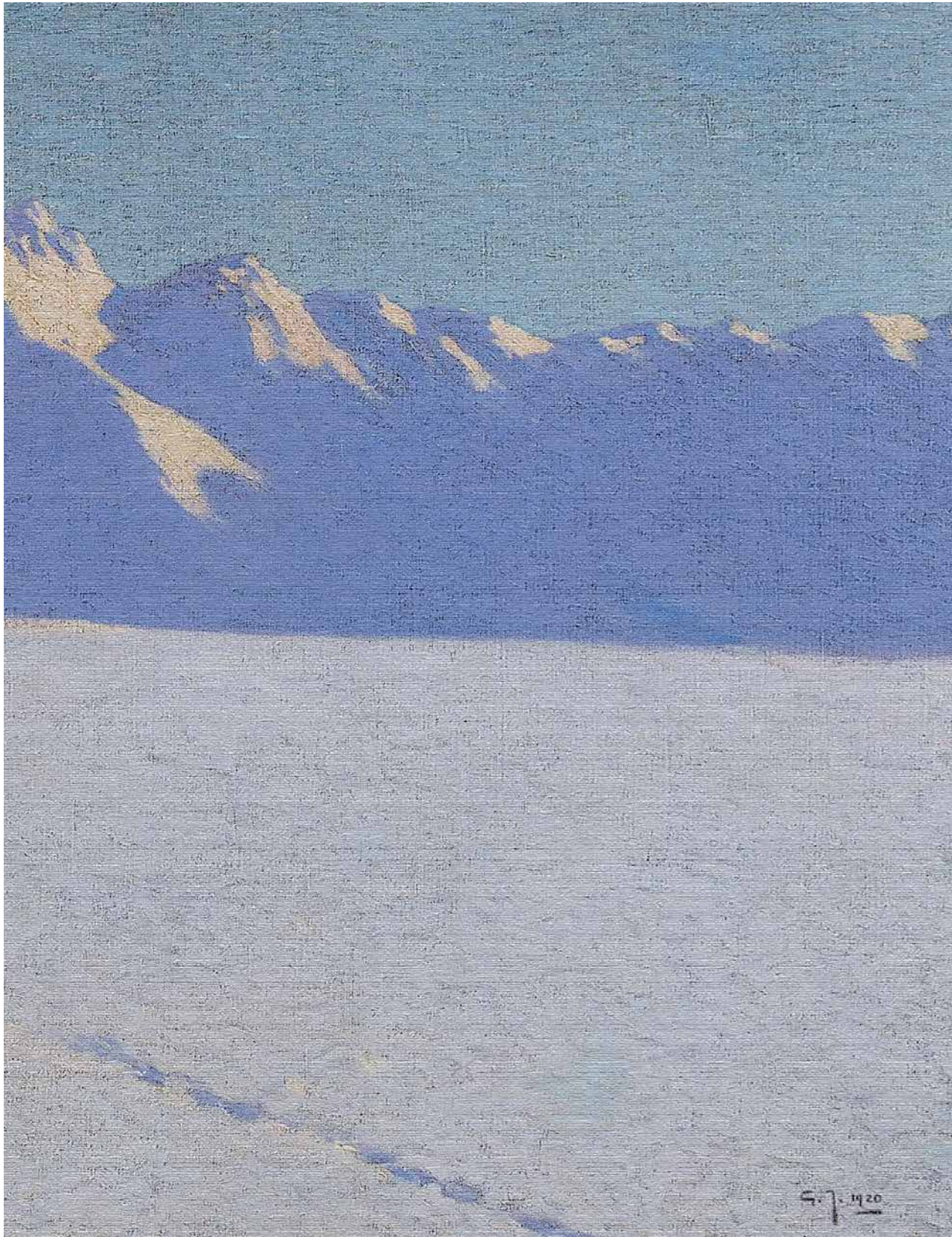

7. MARINA S GREBENOM, 1920.
ulje/platno kaširano na karton; 34,5x52,4 cm; sign. dlk: G. J. 1920
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

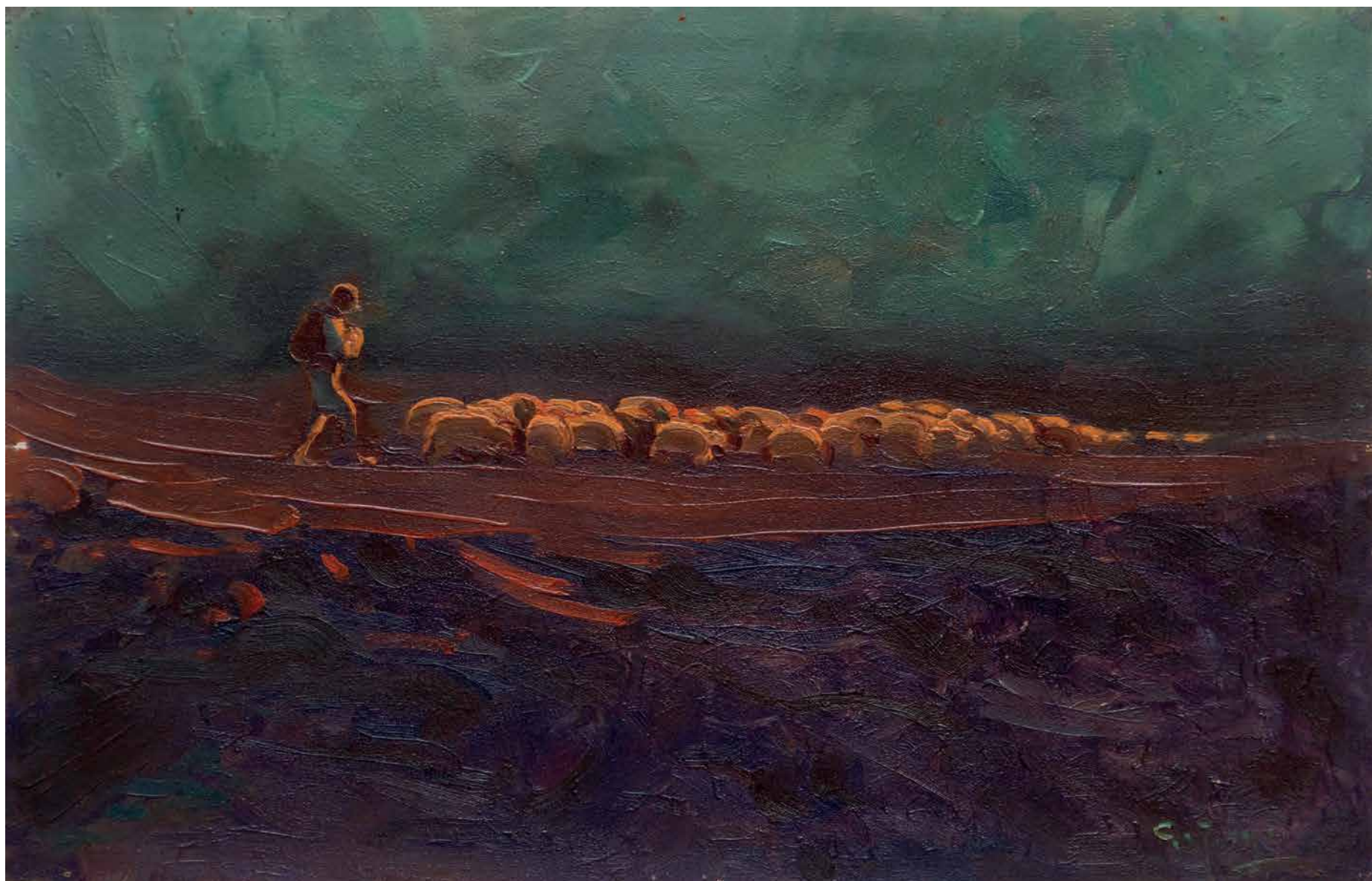

8. MASLINE NA LAPADU, 1920.
ulje/platno kaširano na karton; 32,6x49,5 cm; sign. dlk: G. J. 1920
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

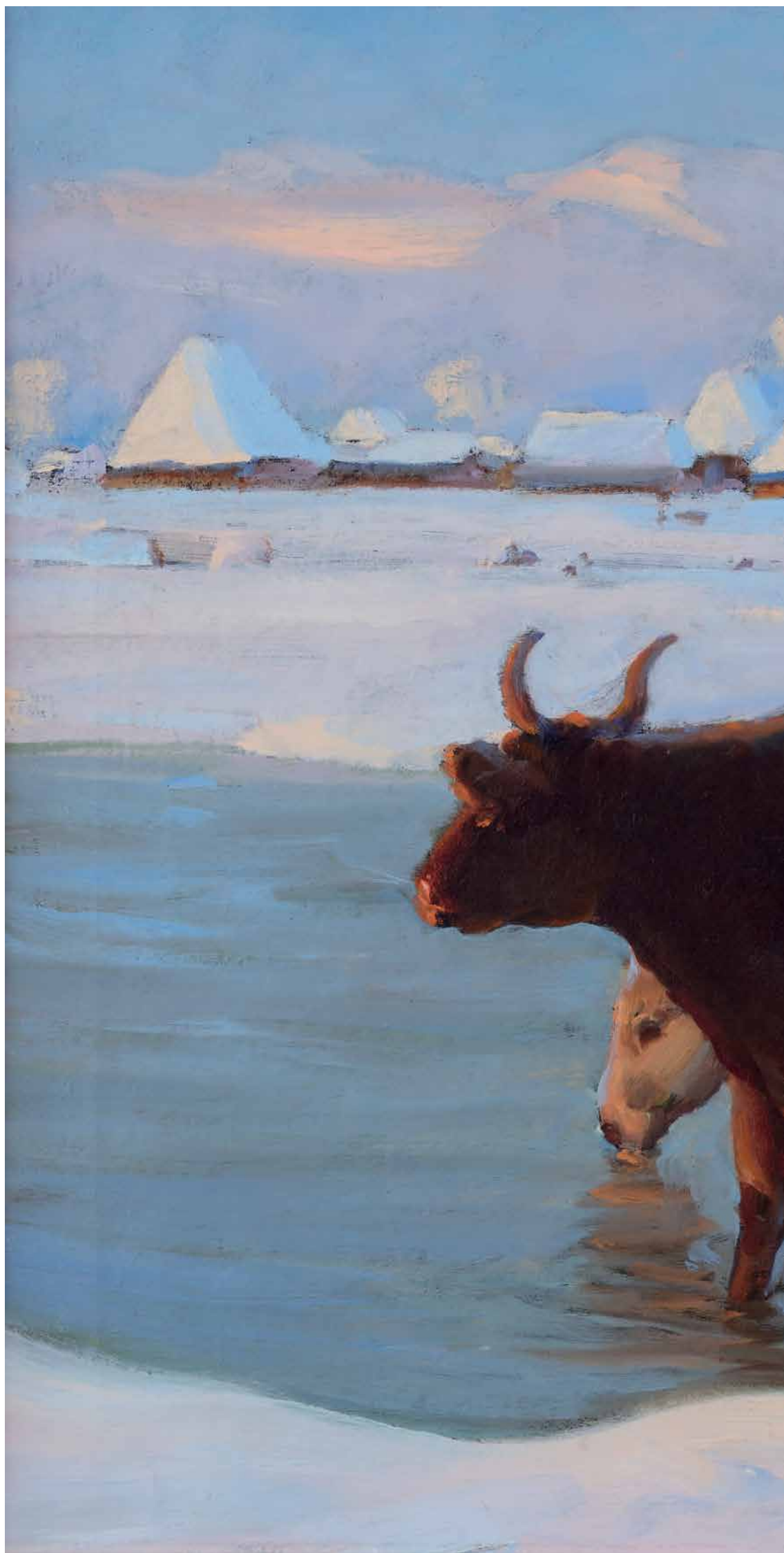
9. SNJEŽNA IDILA, 1920.
ulje / platno; 94,5x180 cm; sign. G. J. 1920
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

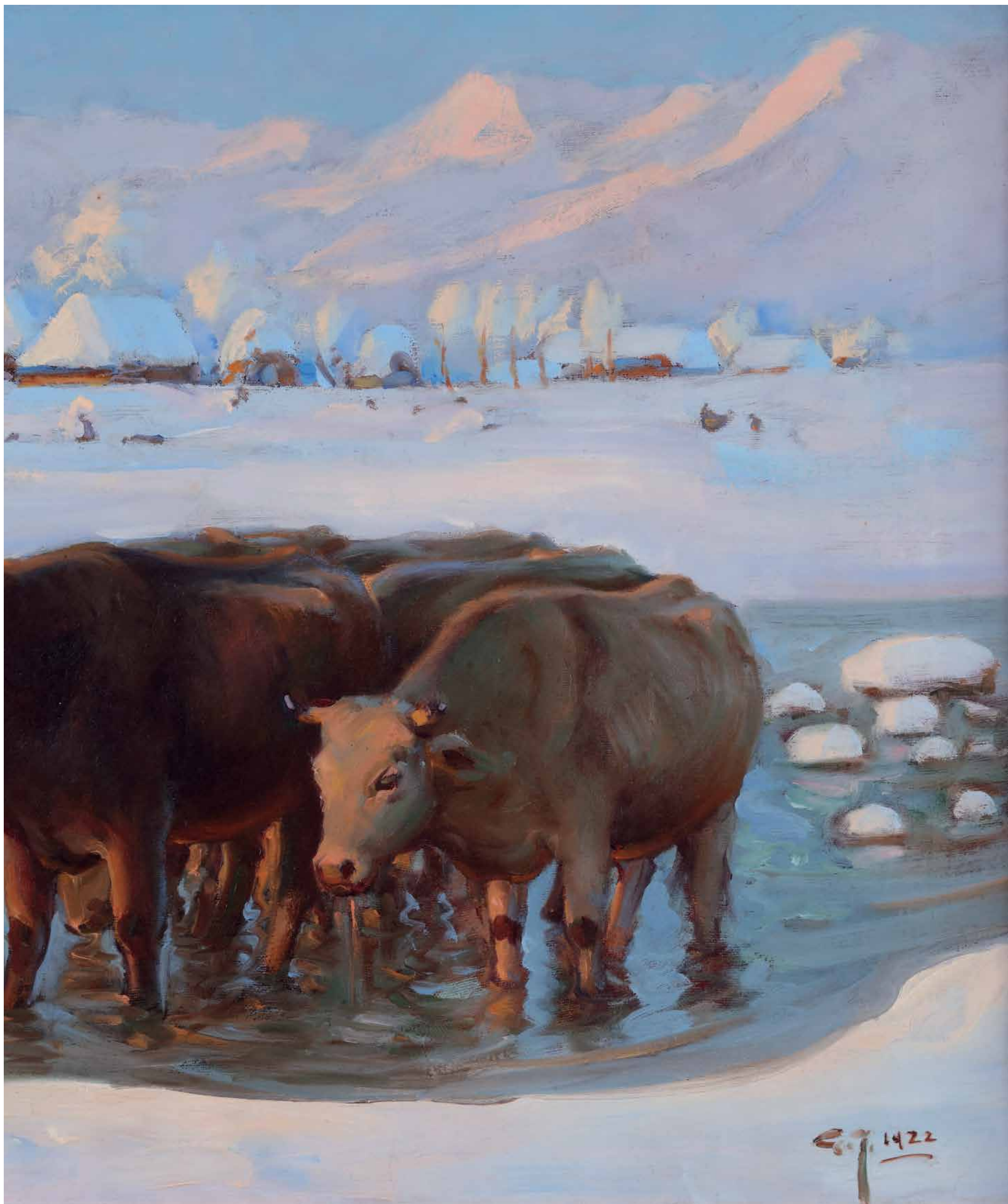
10. PRED OLUJU, 1921.
ulje/karton; 32,5x49 cm; sign. ddk: G. J. 1921
Željko Nakić, Čitluk

11. OTAPANJE SNIJEGA (ZIMSKI PEJZAŽ), 1921.
ulje/ljepenka; 23x32,7 cm; sign. ddk: G. J. 1921
Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb, inv. br. MG-914

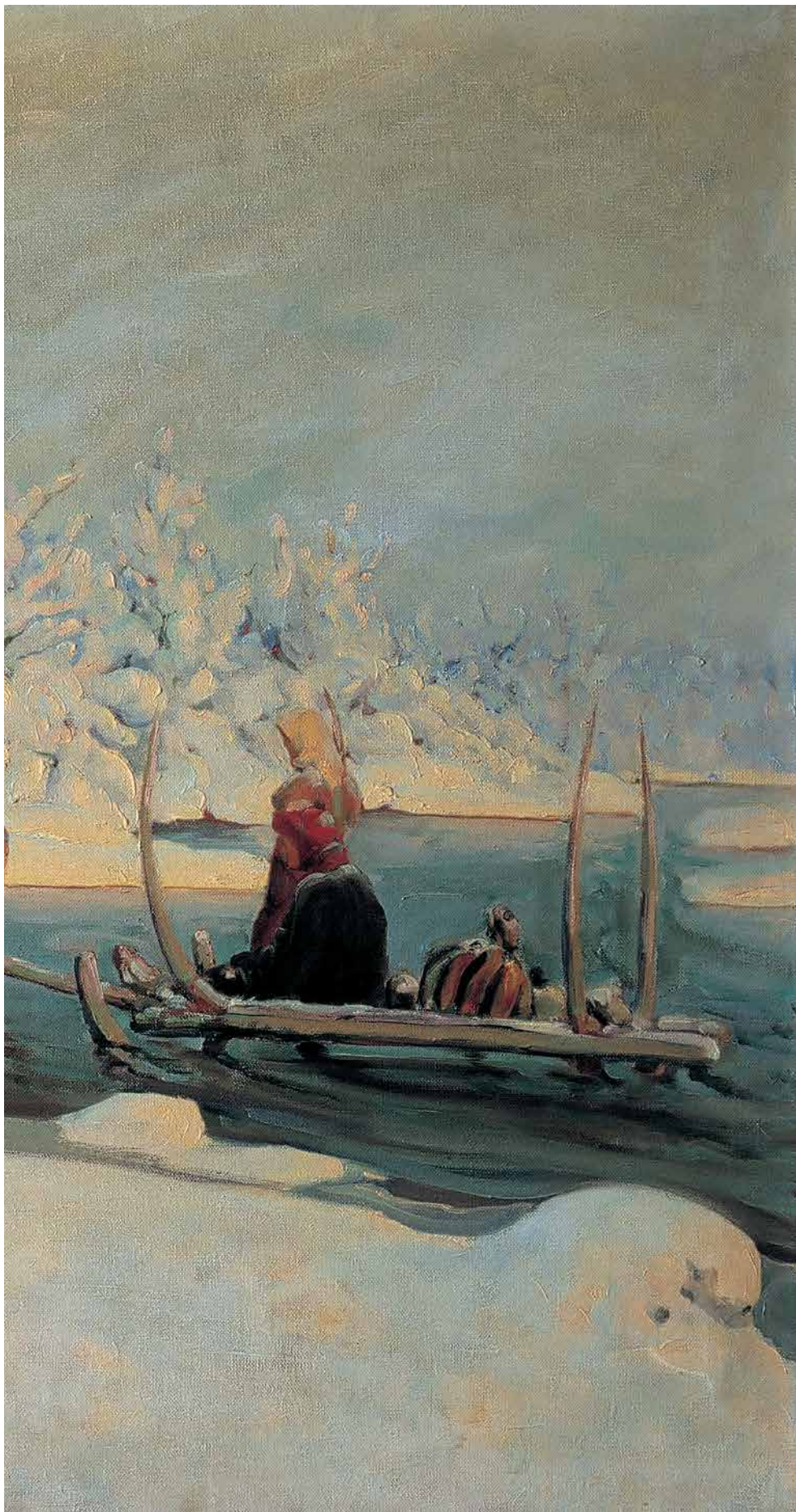

12. NA POJILIŠTU , 1921.
ulje/platno; 45x60 cm; sign. ddk: G. J. 1922
privatna zbirka, Zagreb

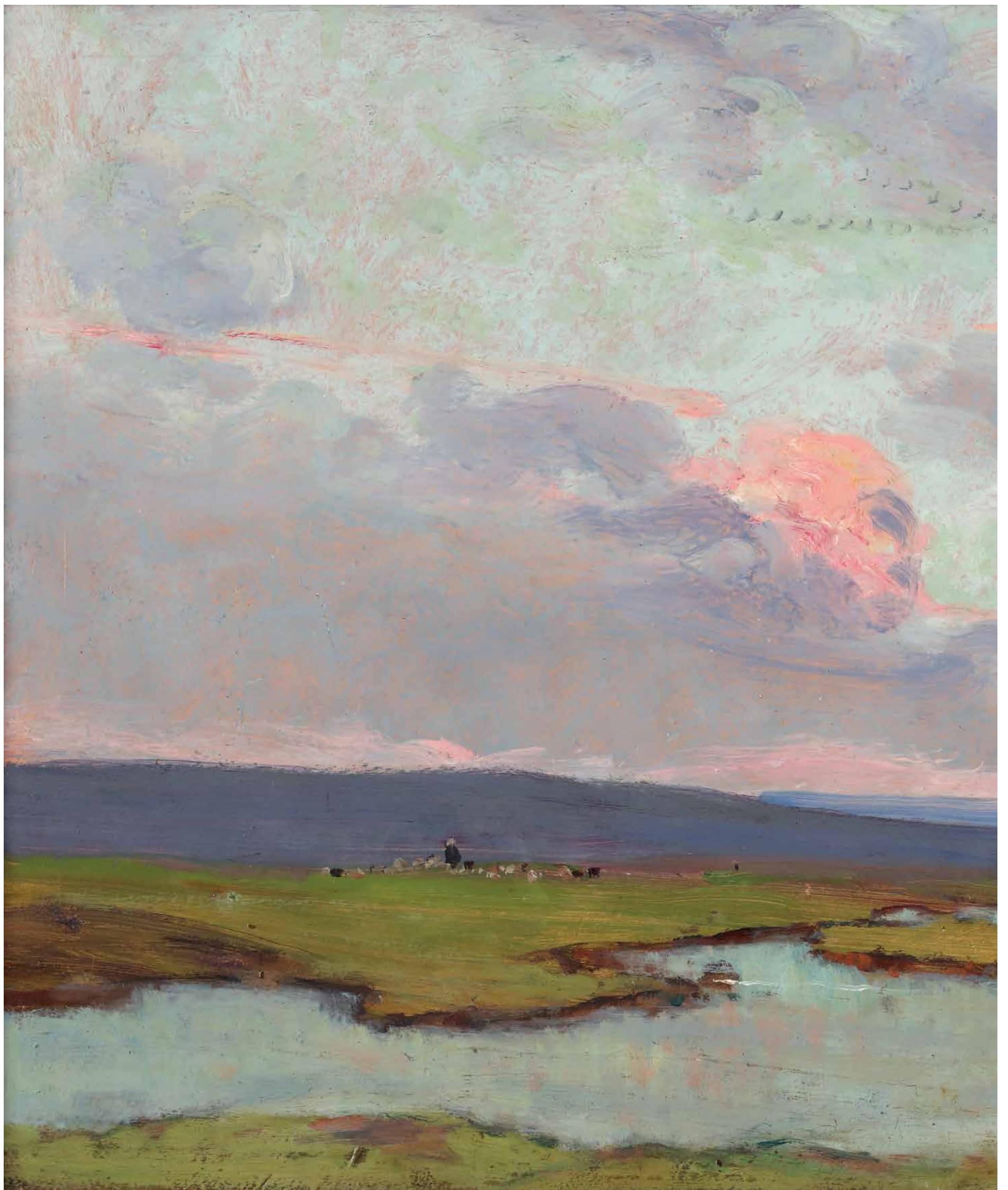

S. J. 1922

13. ZIMSKO JUTRO, 1922.
ulje/platno; 100x150 cm; dlk: G. J. 1922
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

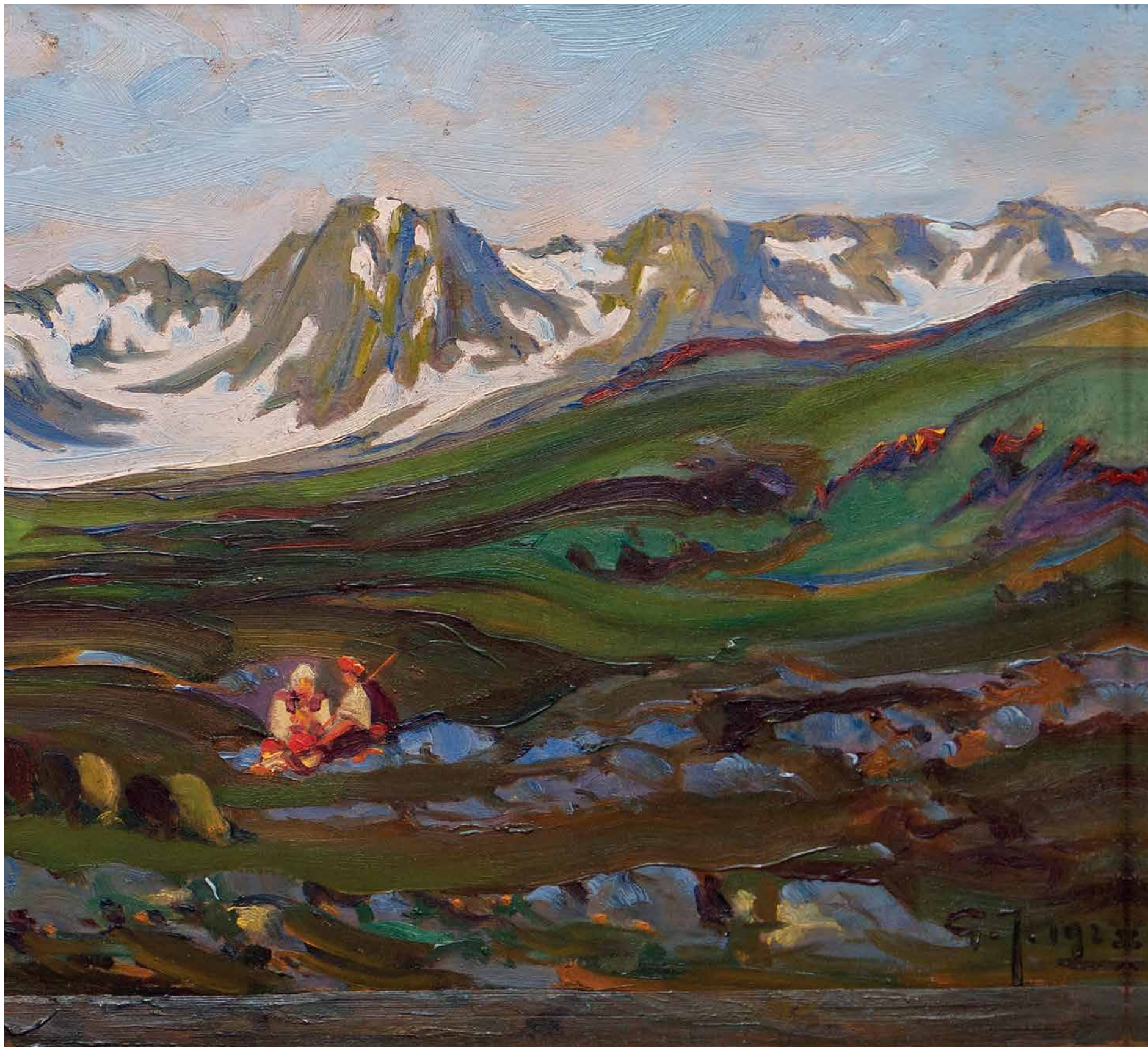
14. KRAJOLIK (sa stadom i pojilom) 1922.
ulje/platno; 39 x47 cm; sign. ddk: G. J. 1922
privatna zbirka, Zagreb

15. KRAJOLIK (s pastiricom), 1923.
ulje/karton; 33x100 cm; sign. dlk: G. J. 1923
Darko Kalečak, Zagreb

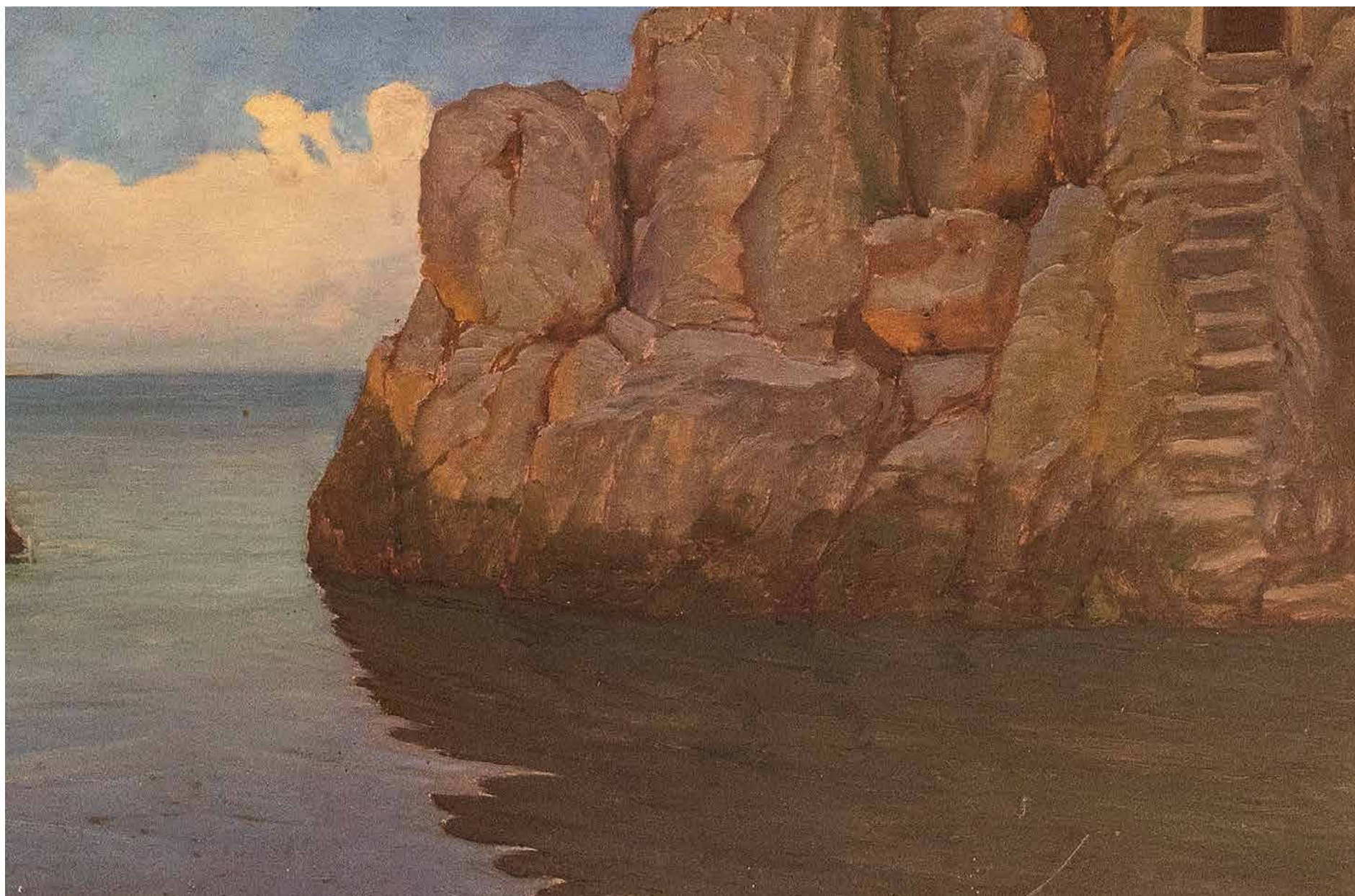
16. PREDPROLJEĆE, 1923.
ulje/karton; 32,5x68 cm; sign. ddk: G. J. 1923
Željko Nakić, Čitluk

17. MORE (ŠIROKI VALOVI), 1924.
ulje/karton; 32,5x93 cm; sign. dlk: G. J. 1924
Željko Nakić, Čitluk

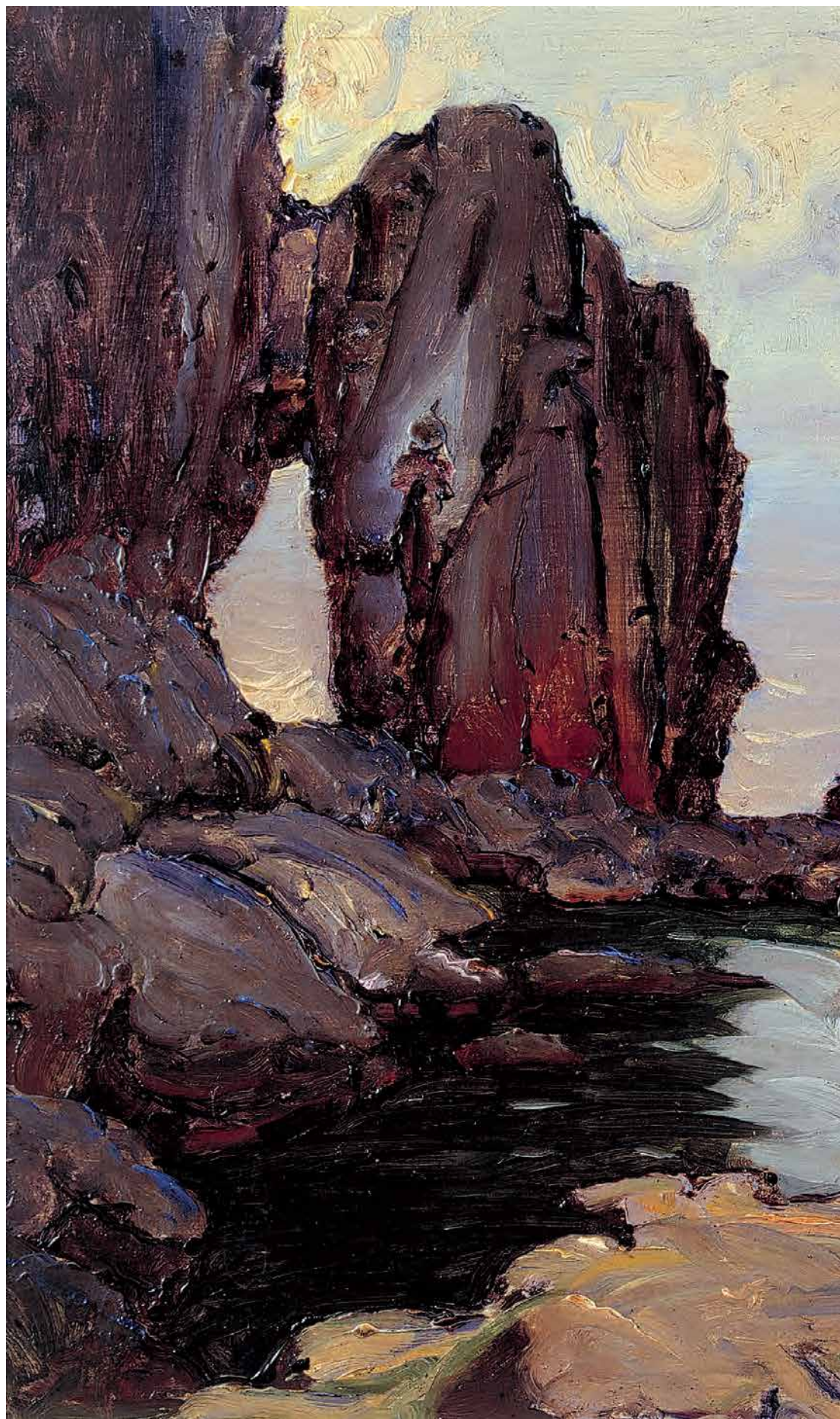

18. DUBROVNIK – U PODNOŽJU LOVRIJENCA, 1924.
ulje/lesonit; 32x95 cm; sign. dlk: G. J. 1924
privatna zbirka

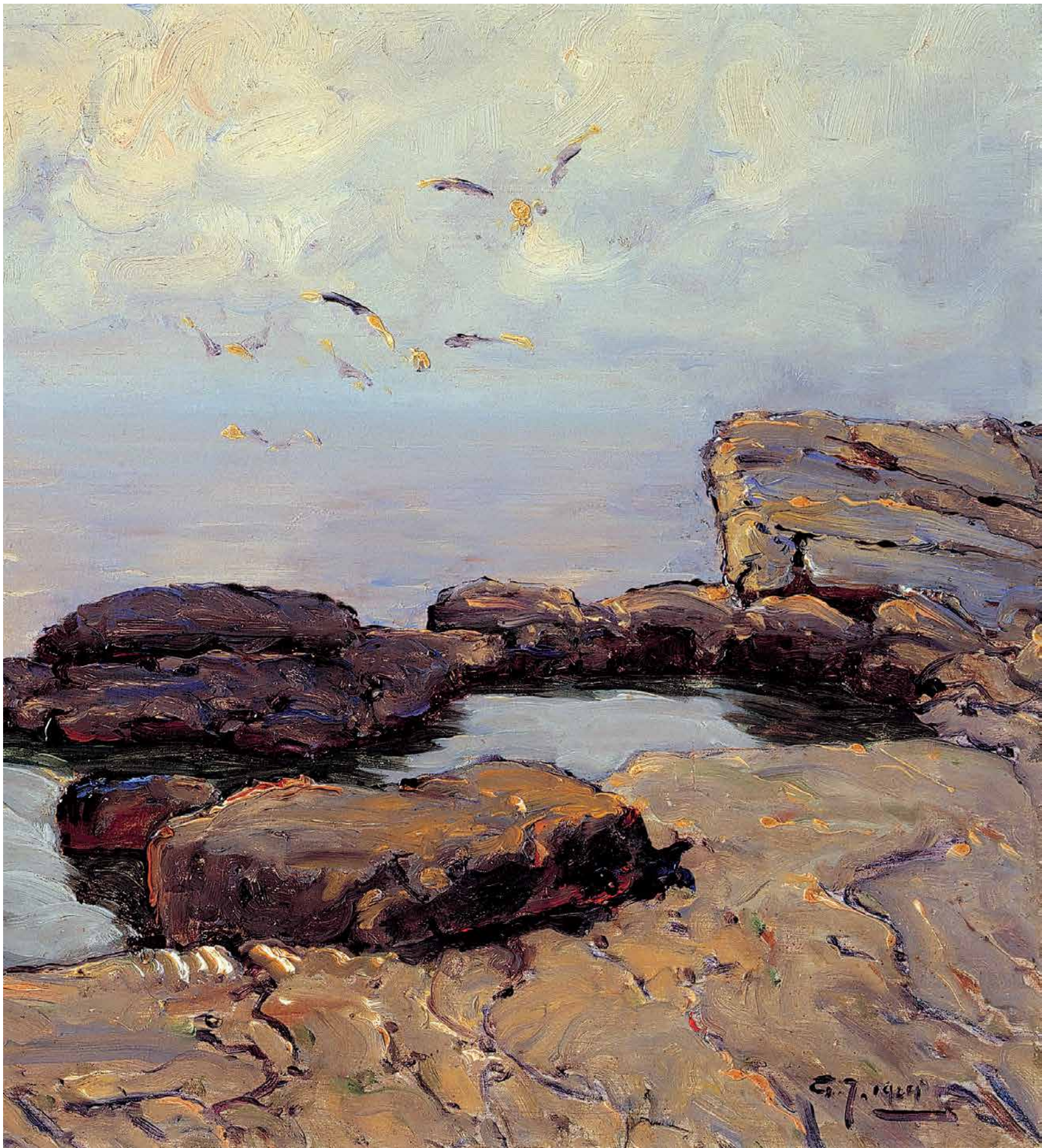

19. MORE U SUMRAK, 1924.
ulje/platno; 41x102 cm; sign. ddk: G. J. 1924
privatna zbirka, Zagreb

20. OBALA, 1924.
ulje/platno kaširano na karton; 33,2x48,9 cm; sign. ddk: G. J. 1924
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

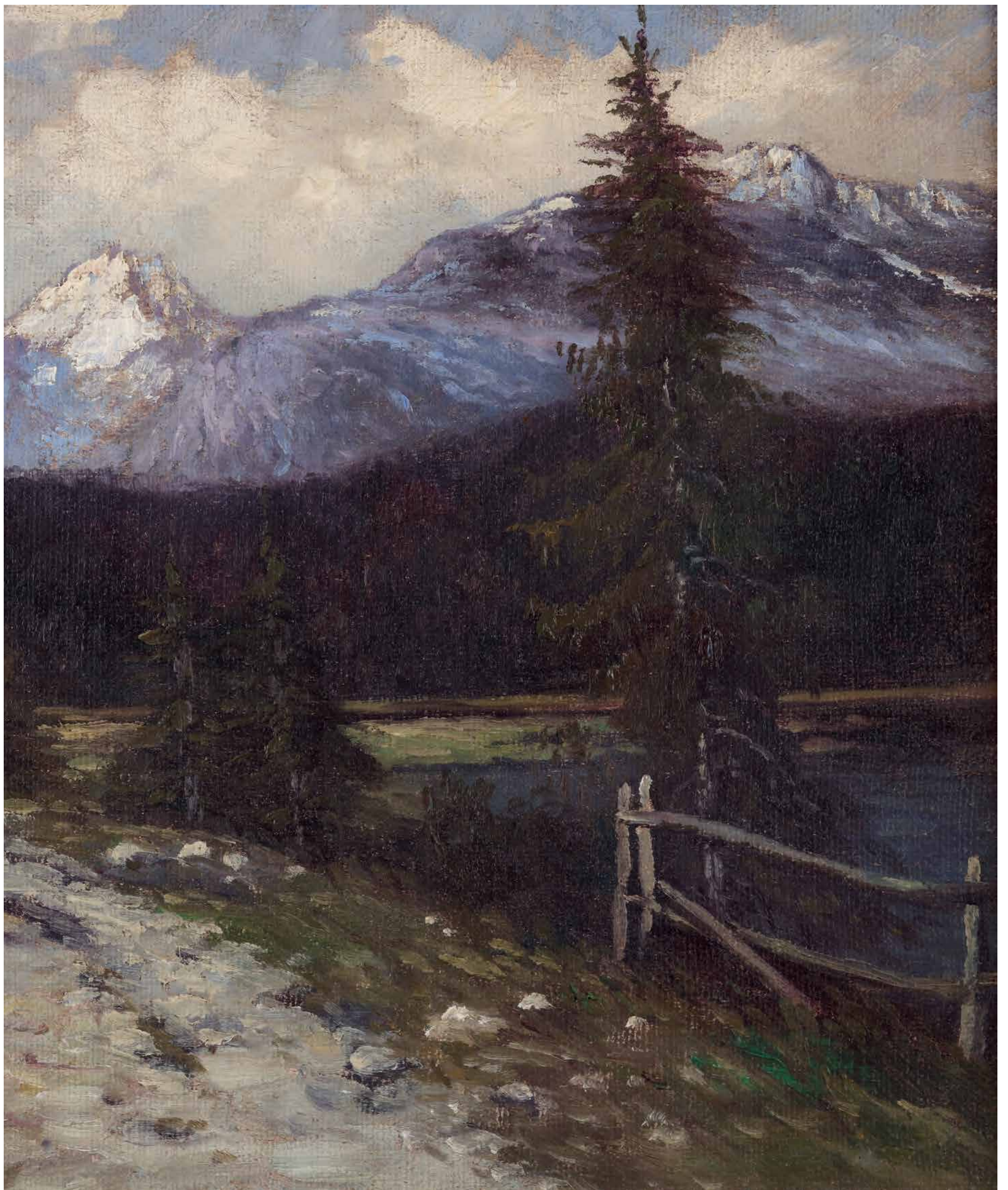

21. ZIMA, 1925.
ulje/ljepenska; 32,5x89,5 cm; sign.
Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb, inv. br. MG-6800

22. NA KUPRESU (s vrhovima Malovan i Vitorog u pozadini), 1929.
ulje/platno; 50x60,5 cm; dlk: G. J. 1929
privatna zbirka, Zagreb

23. BOSANSKO SELO ZIMI, 1949.
akvarel/papir; 31x46 cm
Zbirka Kalečak, Zagreb

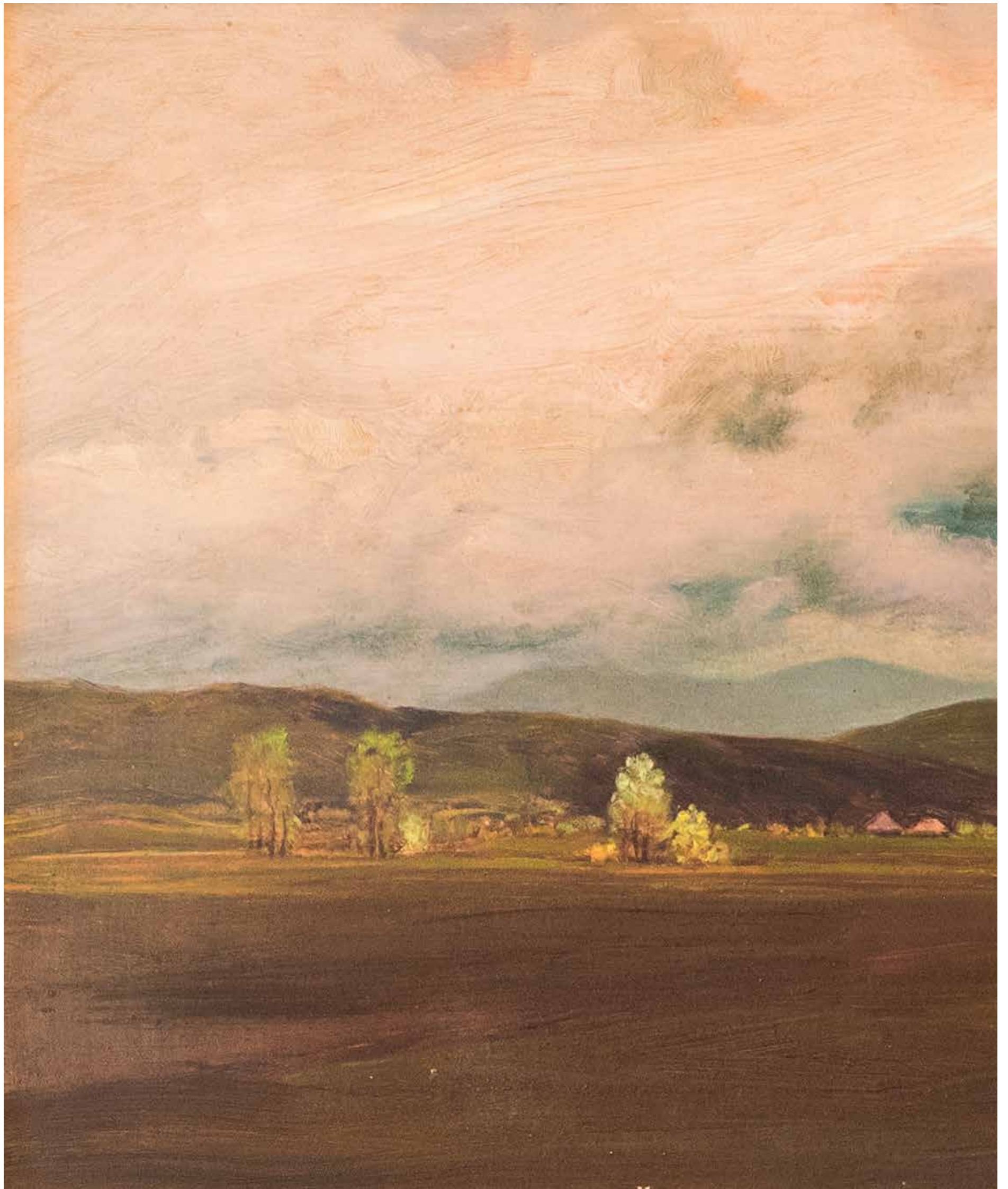

24. KRAJOLIK (OVCE NA PAŠI), 1929.
ulje/ karton; 32,5x50 cm; sign. ddk: G. J. 1929
Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb, inv. br. MG-911

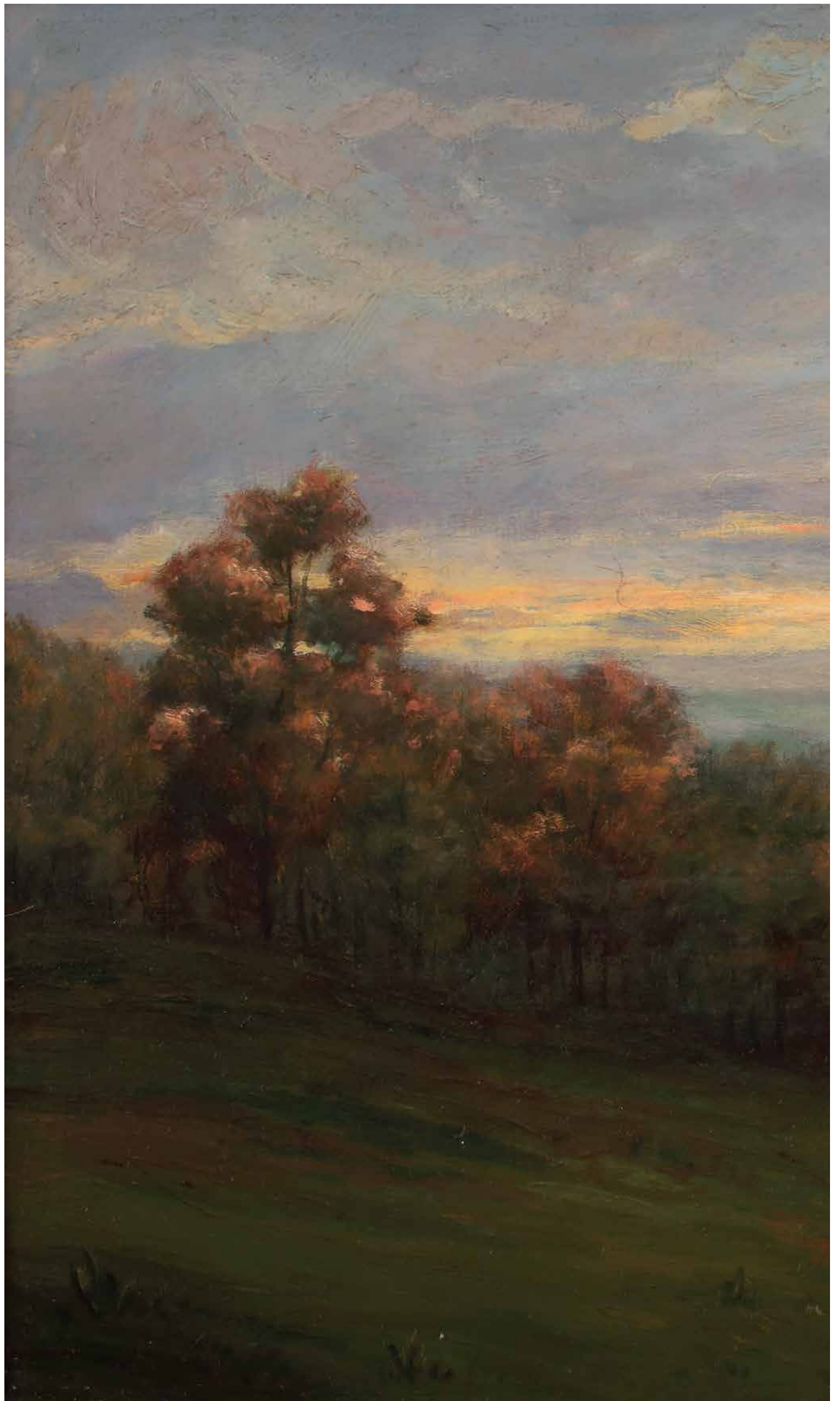
25. LIVADA S MAKOVIMA, 1929.
ulje/platno; 60x80 cm; sign. dlk: G. J. 1929
Darko Kalečak, Zagreb

26. LJETO (u Livanjskom polju), 1931.
ulje/karton; 25x33 cm; sign. ddk: G. J. 1931
privatna zbirka

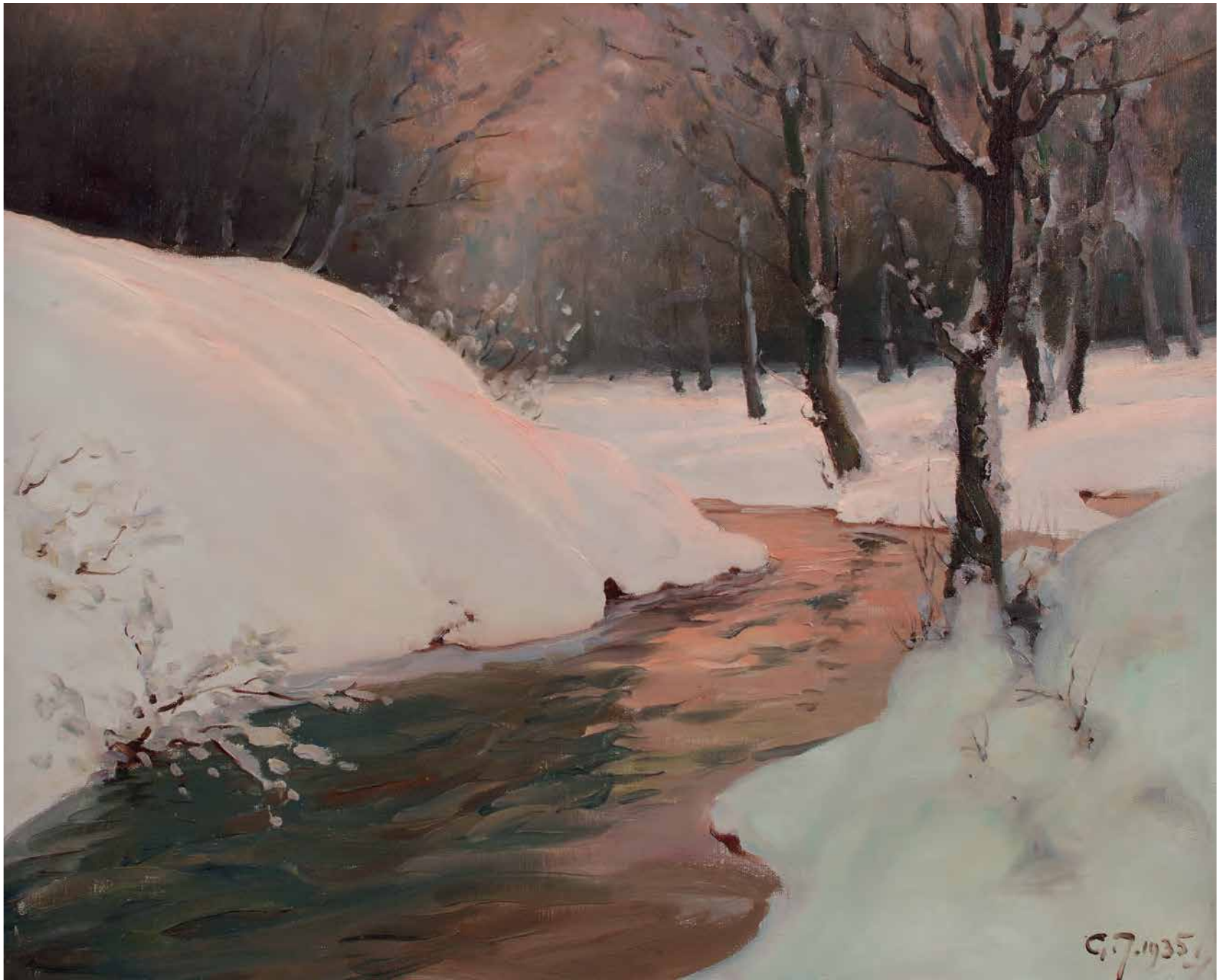
27. U PREDVEČERJE, 1934.
ulje/lesonit; 43x58 cm; sign. ddk: G. J. 1934
Darko Kalečak, Zagreb

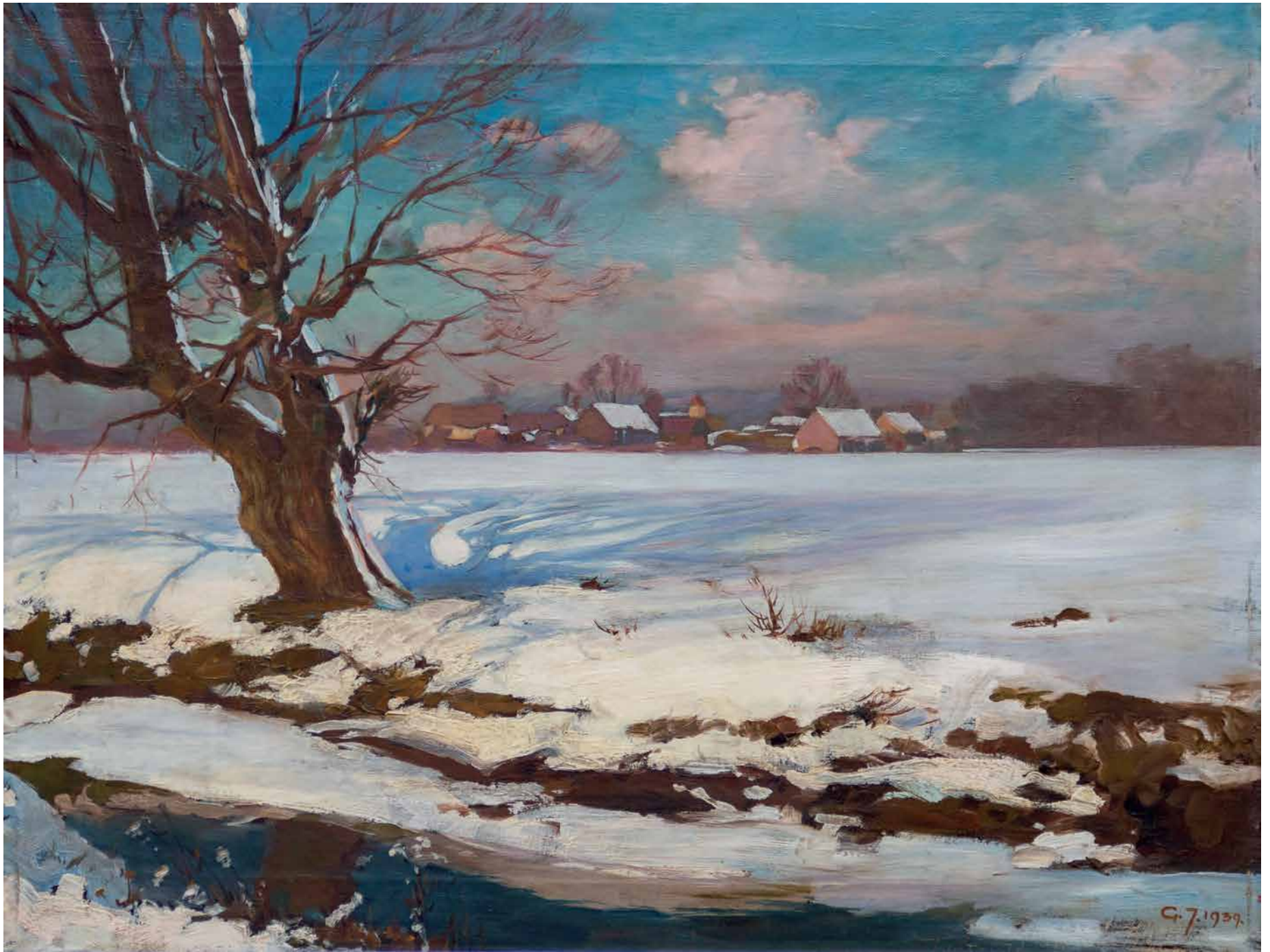
28. KRAJOLIK PODNO PLANINA, 1935.
ulje/šperploča; 32,5x93 cm; sign. ddk: G. J. 1935
Željko Nakić, Čitluk

29. ZIMA, 1935.
ulje/platno; 50x70 cm; sign. ddk: G. J. 1935
Darko Kalečak, Zagreb

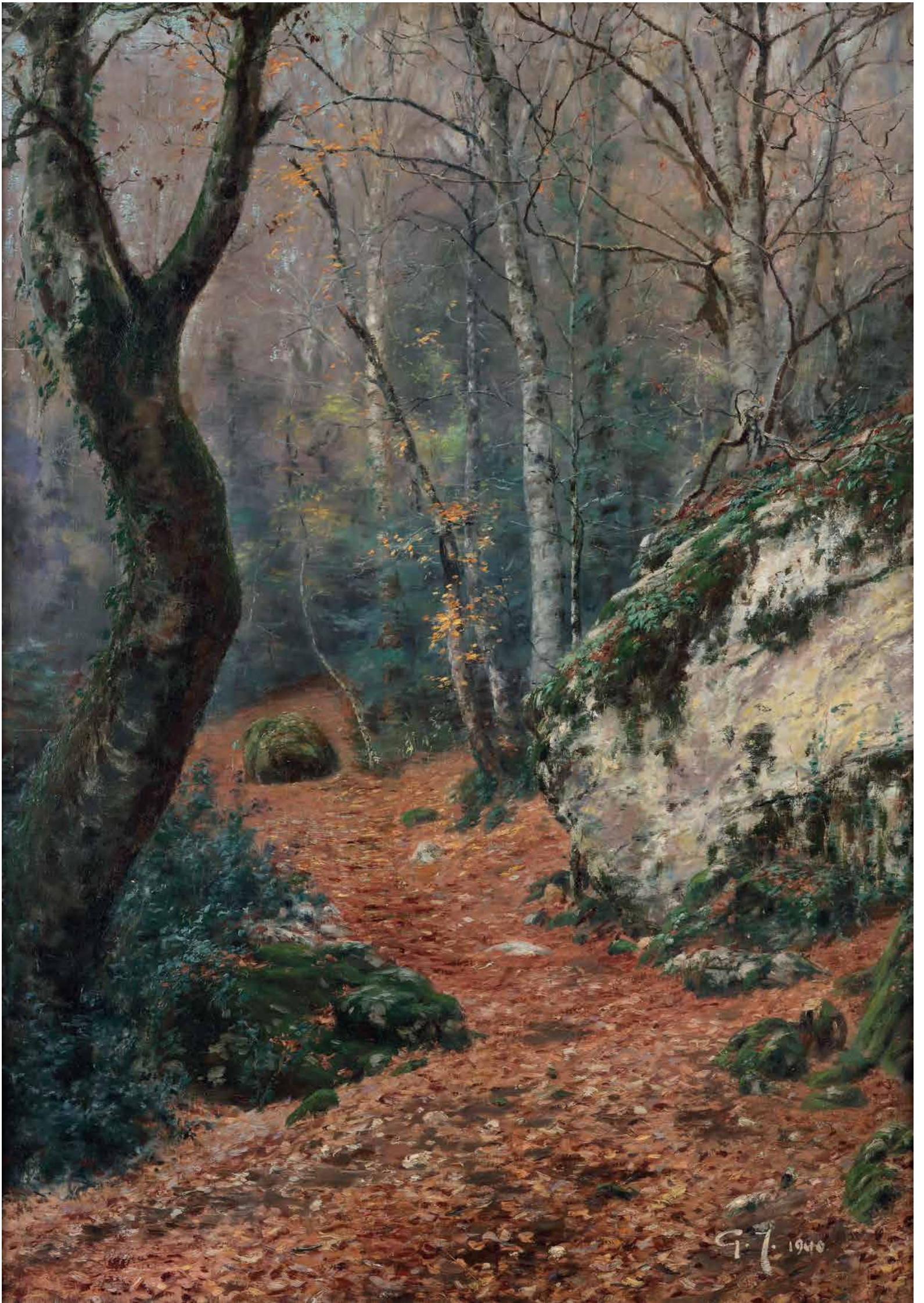

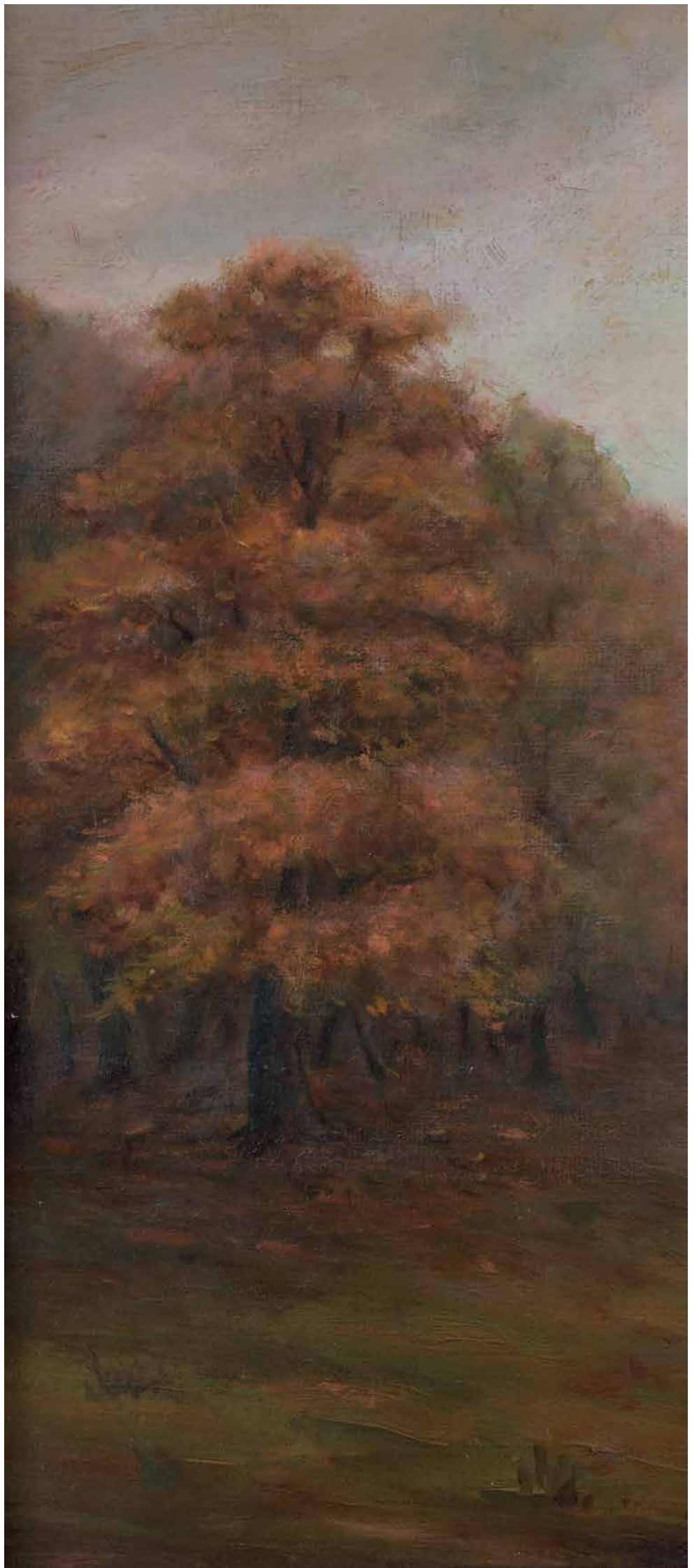
30. ZIMSKI PEJZAŽ, 1936.
ulje / karton; 25x36,5 cm
Zbirka Kalečak, Zagreb

31. ZIMSKO PREDVEČERJE, 1939.
ulje/platno; 50x60 cm; sign. ddk: G. J. 1939.
Željko Nakić, Čitluk

32. ŠUMA U JESEN, 1940.
ulje/platno; 92x65,5 cm; sign. ddk: G. J. 1940
privatna zbirka, Zagreb

33. JESENJE MAGLE, 1943.
ulje/platno; 40x49 cm; sign. ddk: G. J. 1943
Darko Kalečak, Zagreb

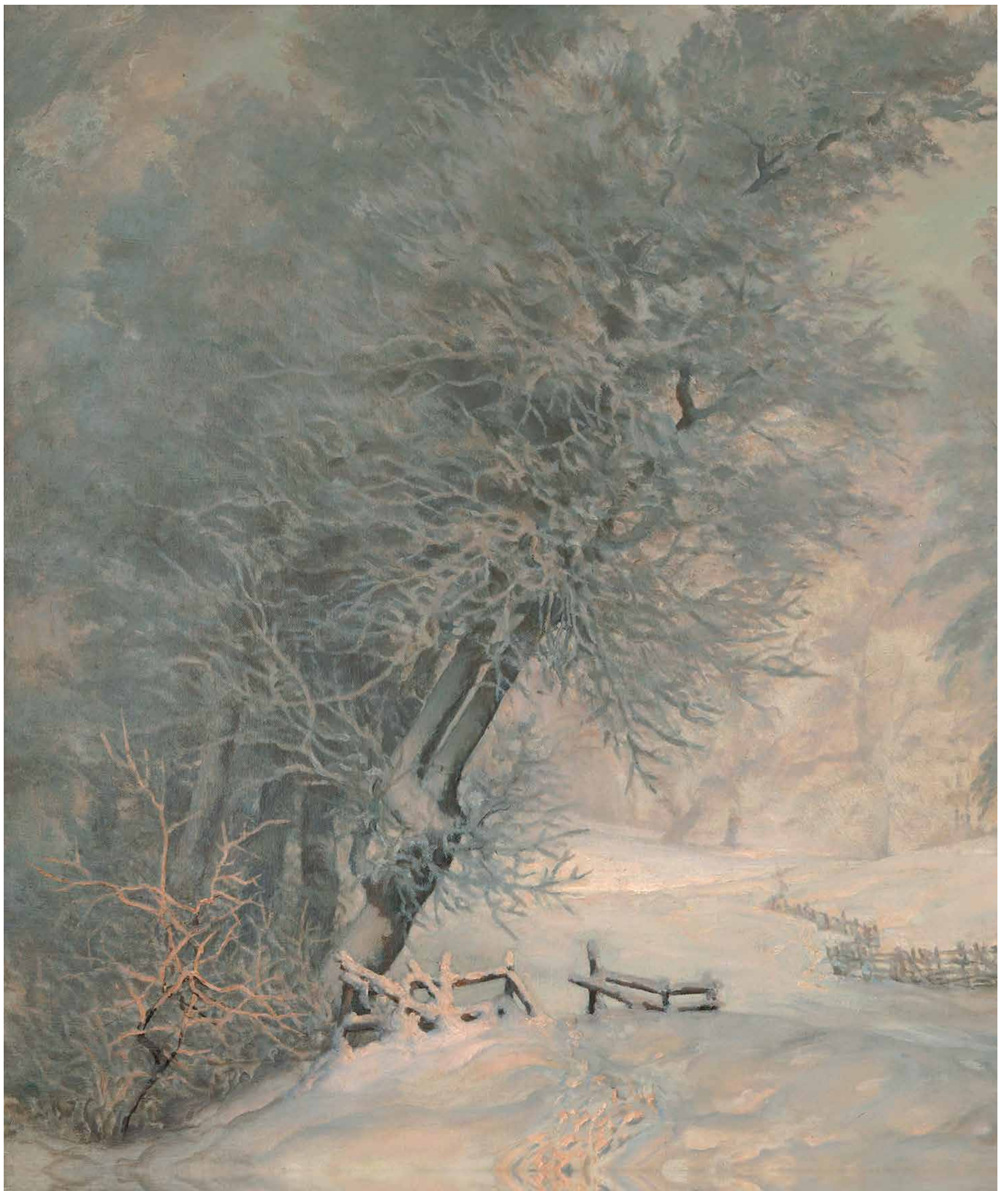
Oct. 7, 1943

34. JESENSKI KRAJOLIK, 1943.
ulje/ljepenka; 35,8x49 cm
Zbirka Kalečak, Zagreb

35. ZIMA (ZIMSKA IZMAGLICA), 1944.
ulje/platno; 90x140cm; sign. ddk: G. J. 1944
privatna zbirka, Zagreb

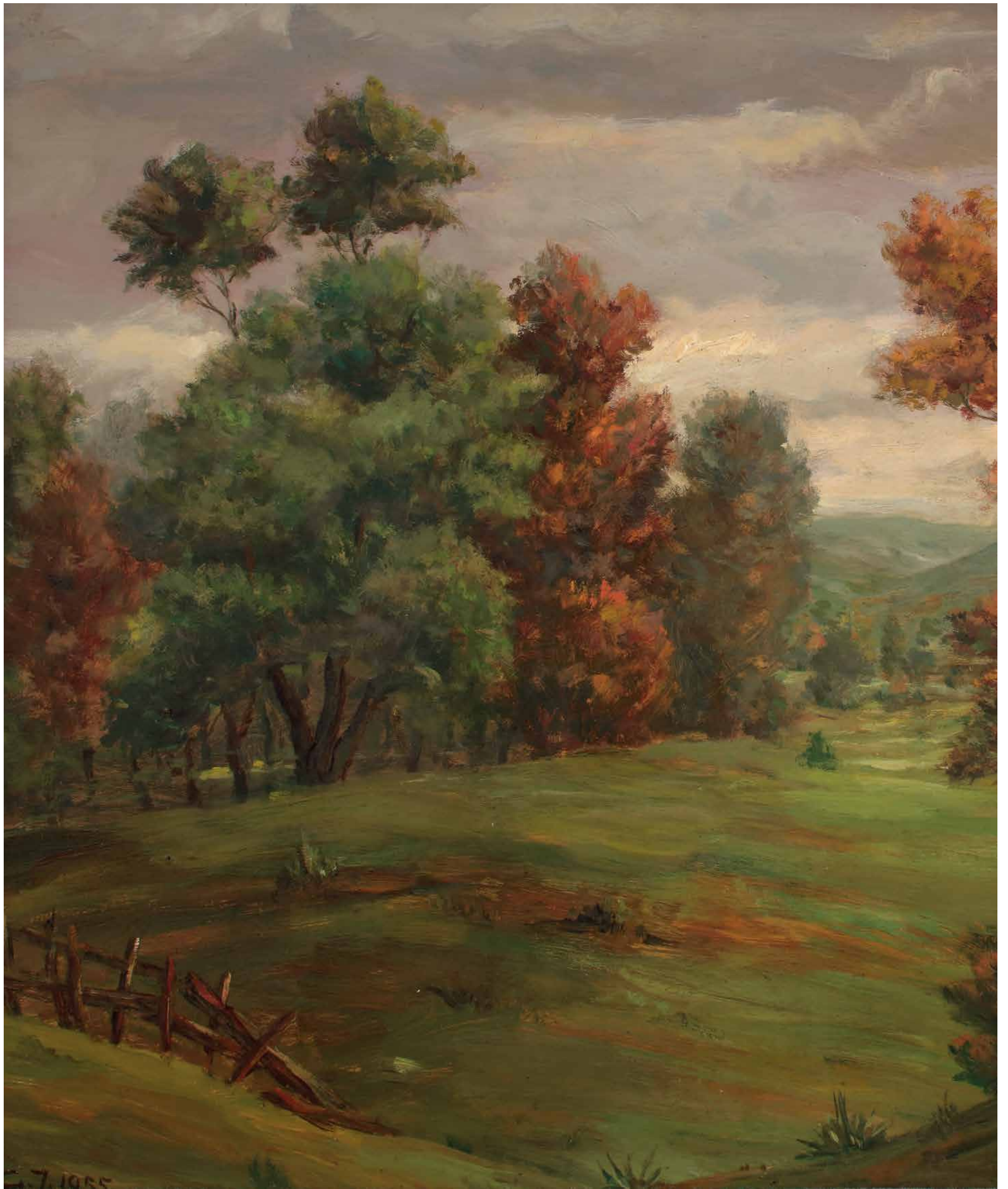
36. INJE, 1944.
ulje/platno; 89x121,3 cm; sign. ddk: G. J. 1944
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

37. ZIMSKI KRAJOLIK, 1949.
ulje/platno; 32x44 cm
Zbirka Kalečak, Zagreb

38. ZIMSKO SVJETLO, 1953.
ulje/šperploča; 28x38 cm; sign. dlk: G. J. 1953
Željko Nakić, Čitluk

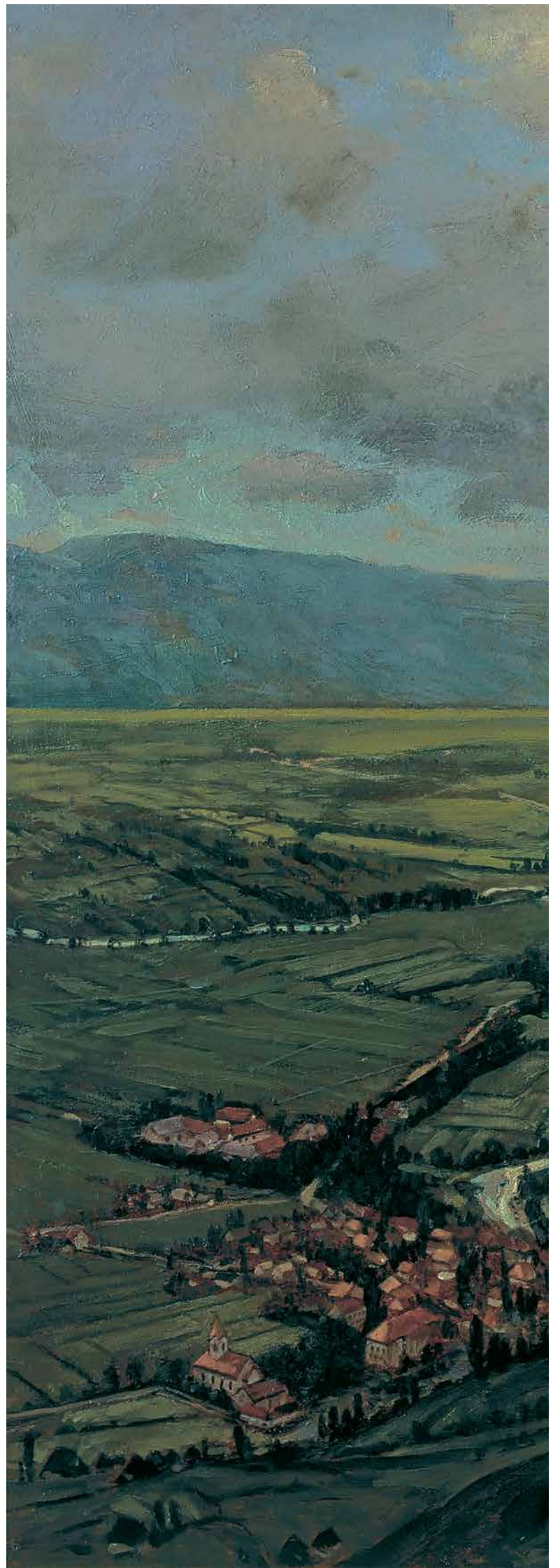

7. 1955

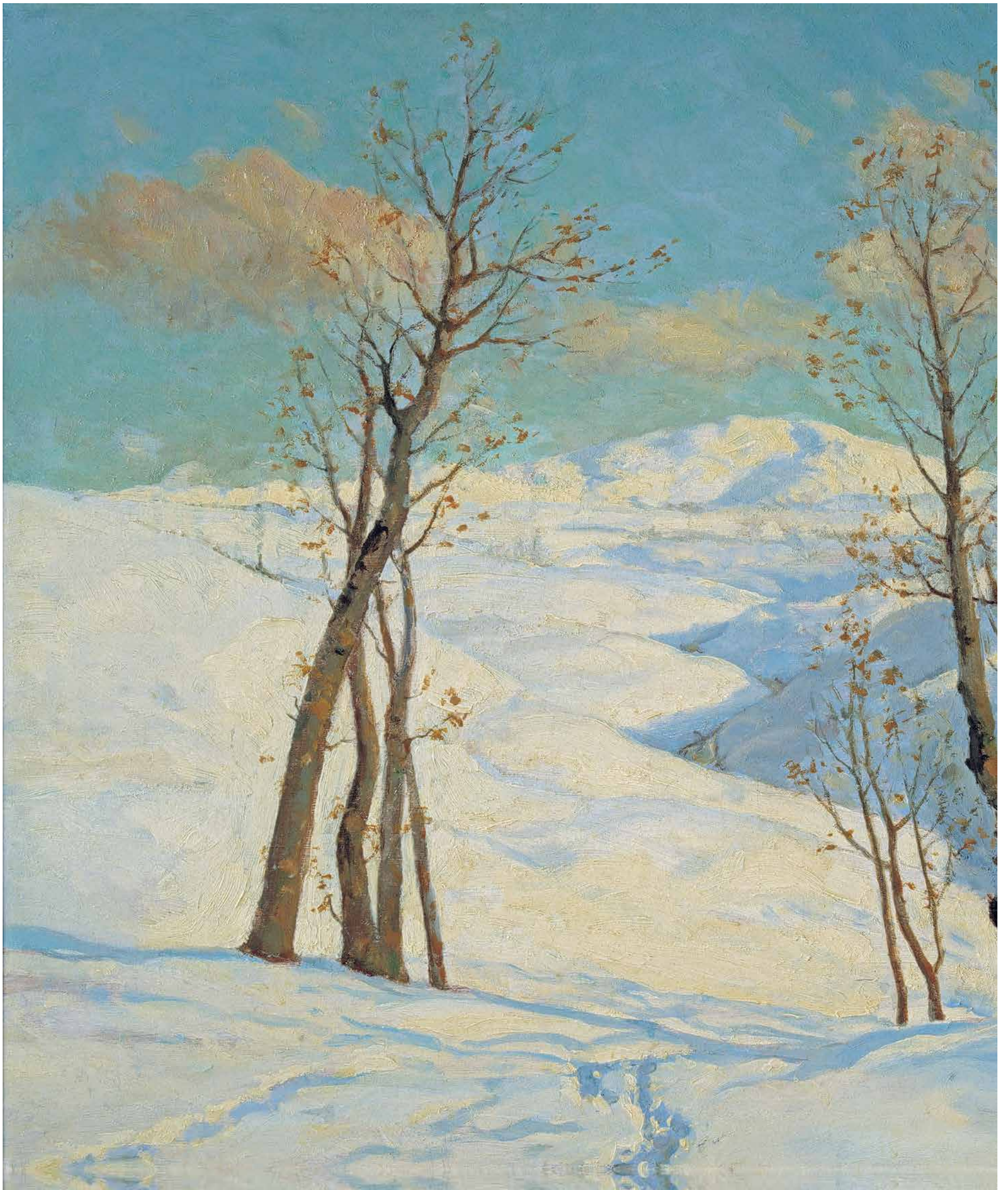
39. TOPLA JESEN, 1955.
ulje/lesonit; 44,3x51,5 cm; sign. dlk: G. J. 1955
Darko Kalečak, Zagreb

40. POGLED NA LIVNO, 1955.
ulje/lesonit; 60x60 cm; sign. ddk: G. J. 1955
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

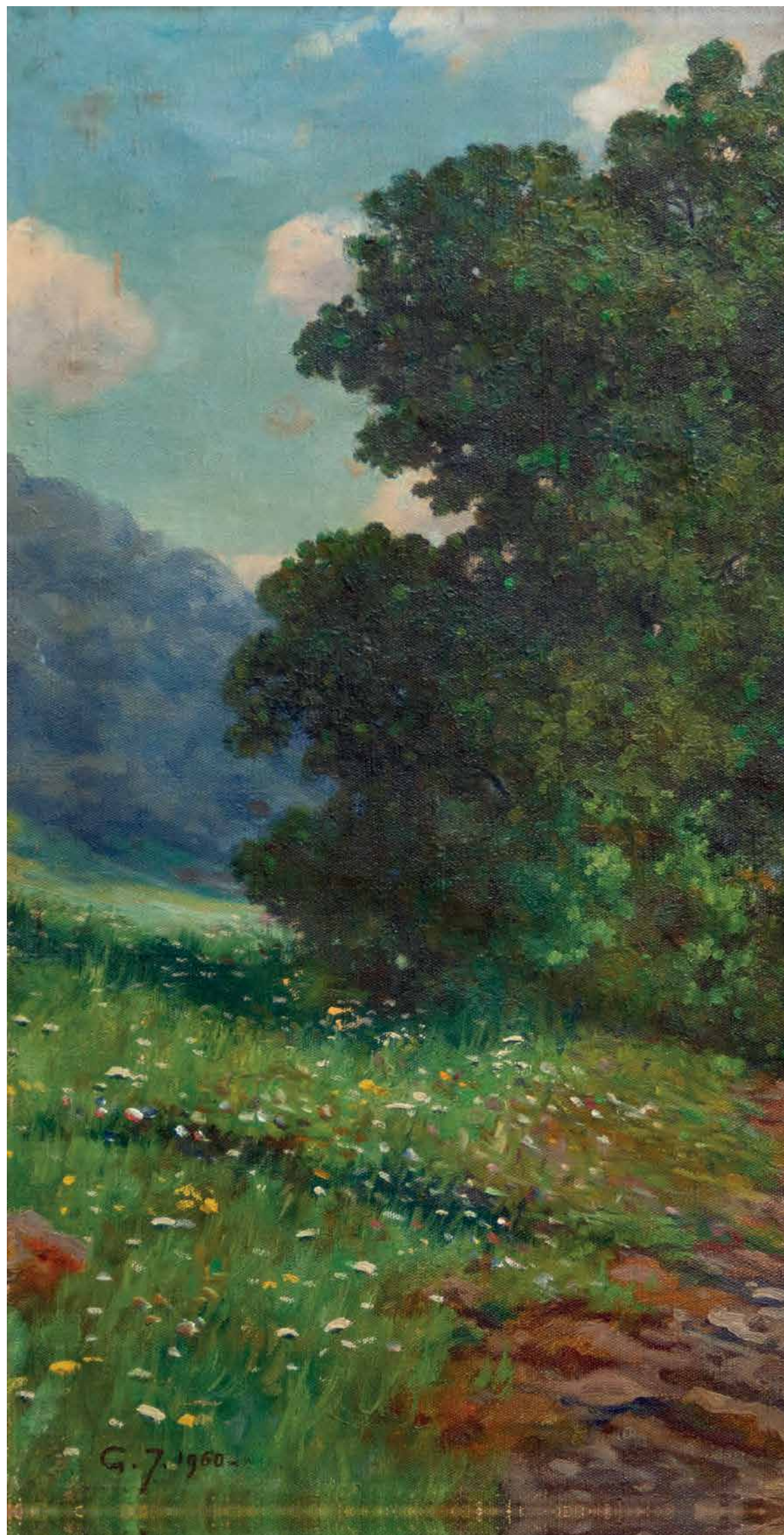
G. J. 1955

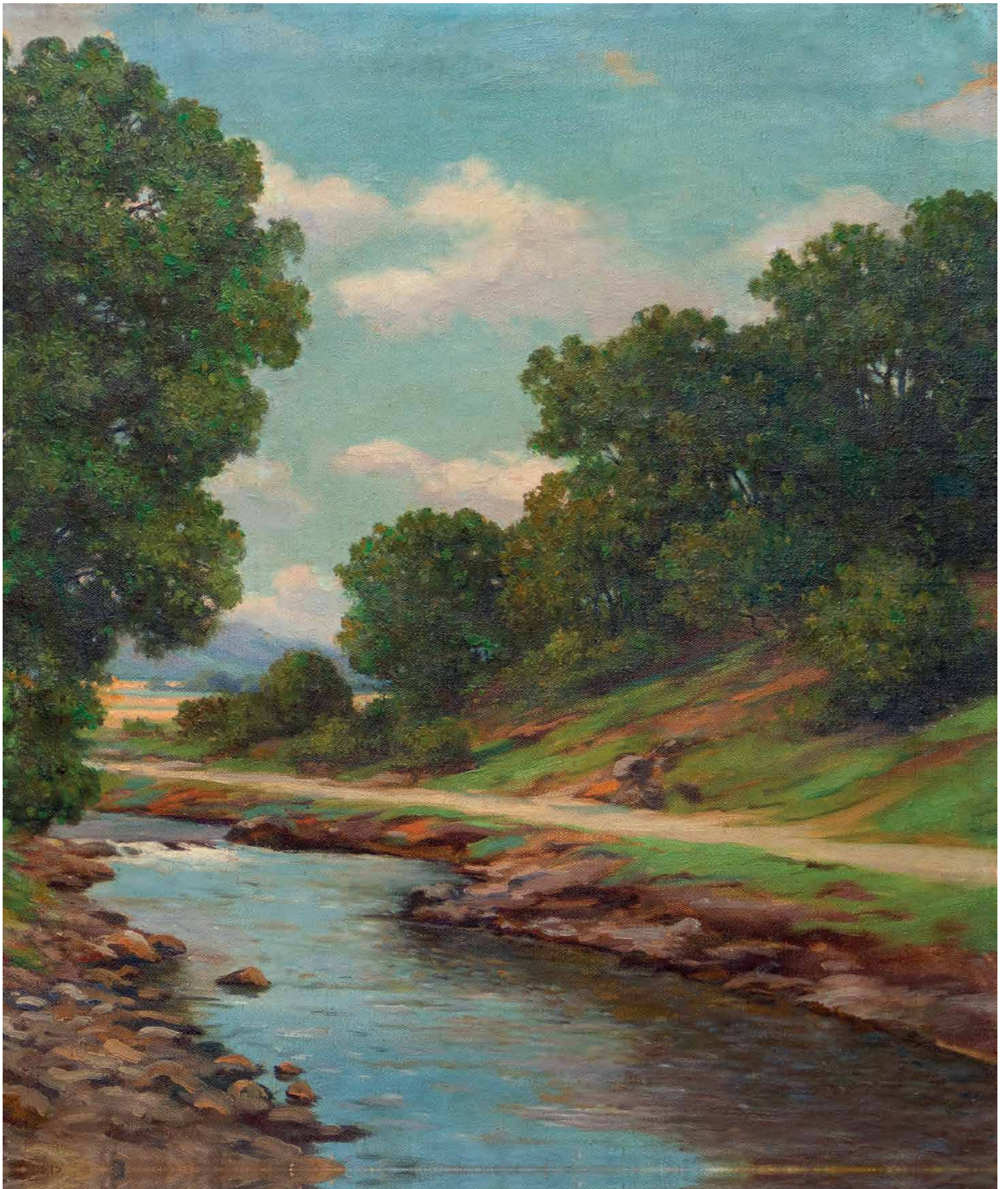

41. VEDRINA ZIMSKOG DANA, 1959.
ulje/lesonit; 44,7x55 cm; sign. ddk: . J. 1959
Franjevački muzej i galerija Gorica, Livno

42. PEJZAŽ, 1960.
ulje/platno; 60x80 cm; sign. dlk: G. J. 1960
Željko Nakić, Čitluk

POPIS DIJELA

kat 1. PORTRET GOSPODE „D“, 1908.

kat 2. GLAVA KONJA, 1908.

kat 3. IMPRESIJA, 1919.

kat 4. STIJENE, 1919.

kat 5. PEJZAŽ, 1919.

kat 6. MORE U PODNE, oko 1920.

kat 7. MARINA S GREBENIMA, 1920.

kat 8. MASLINE NA LAPADU, 1920.

kat 9. SNJEŽNA IDILA, 1920.

kat 10. PRED OLUJU, 1921.

kat 11. OTAPANJE SNIJEGA (ZIMSKI PEJZAŽ), 1921.

kat 12. NA POJILIŠTU, 1921.

kat 13. ZIMSKO JUTRO, 1922.

kat 14. KRAJOLIK (sa stadom i pojilom) 1922.

kat 15. KRAJOLIK (s pastiricom), 1923.

kat 16. PRETPROLJEĆE, 1923.

kat 17. MORE (ŠIROKI VALOVI), 1924.

kat 18. DUBROVNIK – U PODNOŽJU LOVRIJENCA, 1924.

kat 19. MORE U SUMRAK, 1924.

kat 20. OBALA, 1924.

kat 21. ZIMA, 1925.

kat 22. NA KUPRESU (s vrhovima Malovan i Vitorog u pozadini), 1929.

kat 23. BOSANSKO SELO ZIMI, 1949.

kat 24. KRAJOLIK (OVCE NA PAŠI), 1929.

kat 25. LIVADA S MAKOVIMA, 1929.

kat 26. LJETO (u Livanjskom polju), 1931.

kat 27. U PREDVEČERJE, 1934.

kat 28. KRAJOLIK PODNO PLANINA, 1935.

kat 29. ZIMA, 1935.

kat 30. ZIMSKI PEJZAŽ, 1936.

kat 31. ZIMSKO PREDVEČERJE, 1939.

kat 32. ŠUMA U JESEN, 1940.

kat 33. JESENJE MAGLE, 1943.

kat 34. JESENSKI KRAJOLIK, 1943.

kat 35. ZIMA (ZIMSKA IZMAGLICA), 1944.

kat 36. INJE, 1944.

kat 37. ZIMSKI KRAJOLIK, 1949.

kat 38. ZIMSKO SVJETLO, 1953.

kat 39. TOPLA JESEN, 1955.

kat 40. POGLED NA LIVNO, 1955.

kat 41. VEDRINA ZIMSKOG DANA, 1959.

kat 42. PEJZAŽ, 1960.

U UMJETNIČKOJ GALERIJI HRVATSKOG KULTURNOG SREDIŠTA DO SADA SU IZLAGALI

- IZLOŽBA – IZ ZBIRKE HRVATSKOG MODERNOG SLIKARSTVA I KIPARSTVA
iz donacije prof. Vjeka Bože Jaraka
RAĐANJE ULJUBENOG ŽARIŠTA
21. prosinca 2006 - 20. siječnja 2007
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- BLAŽENKA SALAVARDA, ak. slikarica
MOZAICI B. SALAVARDE - plemeniti biljezi
novije sakralne umjetnosti
31. ožujka - 30. travnja 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
ODRŽANA RADOST STVARALAČKOG ČINA U KIPARSTVU
28. rujna - 31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić
- IRIS BONDORA DVORNIK, ak. slikarica
SLIKE KRHKE TVARNOSTI I MAGIČNE IZGLEDNOSTI
28. rujna - 31. listopada 2007.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET.
23. prosinca 2007. - 01. veljače 2008
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. FRANJO FRANCINA DOLENEC, ak. slikar
O USKRSU 2008.
19. ožujka - 24. travnja 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. LJUBO LAH, ak. slikar
ulja, akvareli, gvaševi, crteži o 60. obljetnici
slikarova stvaralaštva
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- JOSIP MARINOVIĆ, ak. kipar
PORTRETI, FIGURE I SKICE
20. rujna - 18. listopada 2008.
izložbu priredio Đuro Vandura

- IZLOŽBA U POVODU OTKRIVANJA SPOMENIKA
IVI DULČIĆU
HRVATSKI UMJETNICI U POČAST IVI DULČIĆU
(Josip Biffel, Vladimir Blažanović, Franjo Dolenc,
Iris Bondora Dvornik, Zdenko Grgić, Ljubo Ivančić,
Željko Janeš, Ljubo Lah, Josip Poljan, Đurđa Gudlin Zanoški)
26. rujna 2008.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP POLJAN, ak. kipar
OTKRIVANJE SPOMENIKA
IVO DULČIĆ – HRVATSKI SLIKAR
27. rujna 2008., park u Čapljini

- ĐURĐA GUDLIN ZANOŠKI, ak. kiparica
RETROSPEKTIVA
20. prosinca 2008. - 31. siječnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. KRUNO BOŠNJAK, ak. kipar
ZAUSTAVLJENI GOSTI
04. travnja - 02. svibnja 2009.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- prof. ZLATKO UGLJEN, arhitekt
50 GODINA UMJETNOSTI GRAĐENJA
07. studeni - 05. prosinca 2009.

- JOSIP BIFFEL, IRIS BONDORA DVORNIK,
FRANJO FRANCINA DOLENEC, ĐURO SEDER
BOŽIĆNA IZLOŽBA
19. prosinca 2009. - 23. siječnja 2010.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- Josip Biffel, Vasilije Josip Jordan, Josip Poljan,
Ljubo Lah, Blaženka Salavarda, Francina
Dolenc, Zdenko Grgić, Ante Despot, Radoslav
Viličić, Leila Michieli Vojvoda, Đuro Seder,
Slavko Šohaj, Zlatko Keser i Šime Vulas

POSTAJE KRIŽNOG PUTA U DJELIMA
HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
27. ožujka - 24. travnja 2010.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- OTVORENJE GALERIJE VJEKO BOŽO JARAK
GALERIJA MODERNE UMJETNOSTI PODKOSA U DUBRAVAMA
29. svibnja 2010.
izložbu priredili: Zlatko Ugljen projektant galerije i
Biserka Rauter Plančić

- prof. JOSIP BIFFEL, ak. slikar
BOŽIĆU USUSRET, slike i mozaici
18. prosinca 2010. - 01. veljače 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ŠIME VULAS, ak.kipar
USKRSU USUSRET, skulpture i crteži
16.travnja -21.svibnja 2011.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TIHOMIR LONČAR, ak.slikar
OD PASTORALNOG PREMA SAKRALNOM
17.rujna -15.listopada 2011.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-prof. ĐURO SEDER
ZAGLEDANI U BESKRAJ
17.prosinca 2011.-21.siječnja 2012.
izložbu priredio prof. Mirko Jozić

-KATARINE ŽANIĆ MICHIELI, ak.slikar,
prof. VALERIJA MICHIELI, ak.kipar,
prof. LEILE MICHIELI VOJVODA, ak.slikar
UPRISUTNJENA SLUTNJA TRANSCEDENTALNOG
31. ožujka - 5. svibnja 2012.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. V. JOSIP JORDAN
JORDAN, izložba slika i ČETRNAEST POSTAJA KRIŽNOG PUTA
iz crkve sv. Frane oo konventualaca u Splitu
20. listopada – 17. studenoga 2012.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-Josip Biffel,Iris Bondora Dvornik, Bruno Bulić, Kruno Bošnjak, Zdenko Grgić, Ljubo Ivančić, Đurđa Gudlin Zanoški, Želimir Janeš, Kuzma Kovačić, Zlatica Kovačićek Poljan, Ljubo Lah, Stipo Ledić, Josip Marinović, Valerije Michieli, Omer Mujadžić, Josip Poljan, Šime Vulas, Nikola Reiser, Đuro Seder, Stipe Sikirica, Slavko Šohaj, Zlatko Šulentić, Marija Ujević Galetović
PORTRETI
u dvije hercegovačke zbirke likovne umjetnosti 20. stoljeća,
skulpture i crteži
15. prosinca 2012. – 19. sječnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ANTON VRLIĆ, ak.slikar
USKRSU USUSRET
23. ožujka - 20. travnja 2013.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-IVAN MAREKOVIĆ, ak.slikar
IZGLED I SLUTNJA KRAJOLIKA
08. lipnja - 06. srpnja 2013.
izložbu priredio prof. Stanko Špoljarić

-prof. KUZMA KOVAČIĆ
RETROSPEKTIVNA IZLOŽBA SKULPTURA
14. rujna - 12. listopada 2013
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-TOMISLAV BUNTAK
SLIKE BOŽIĆU I OTKRIVENJU USUSRET
21. prosinca - 25. sječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. KRUNO BOŠNAK, ak. kipar
SLIJEDITI NJEGA - KRIŽNI PUT
12. travnja - 10. svibnja 2014.
izložbu priredio Nikola Albaneže

-prof. ŠIME PERIĆ
SVEČANOST OBLIKA, slike i skulpture
12. rujna - 11. listopada 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-TOMISLAV OSTOJA
SKULPTURE I SLIKE, iz donacije gradu Zagrebu
13. prosinca - 10. siječnja 2014.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-ZLATKO KESER
DUHOVNI TRAG CRTAČEVE RUKE
28. ožujka - 02. svibnja 2015.
izložbu priredili Biserka Rauter Plančić i Milan Bešlić

-UMJETNIČKA KOLONIJA ČAPLJINA
LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2005.-2015.
19. rujna - 17. listopada 2015.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

-STIPE SIKIRICA
KIPAR PJESNIŠTVA I PJESNIK KIPARSTVA
Božićna izložba u godini obilježavanja
300. obljetnice slavne obrane Sinja 1715.
19. prosinca 2015 - 23. siječnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

-prof. ZDENKO GRGIĆ
IZLOŽBA SKULPTURA, RELJEFA I SLIKA
USUSRET USKRSU 2016.
19. ožujka - 23. travnja 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- PRVACI HRVATSKE MODERNE

Vlaho BUKOVAC, Menci Clement CRNČIĆ,
Branislav DEŠKOVIĆ, Oton IVEKOVIĆ, Gabriel JURKIĆ,
Ivan KERDIĆ, Ferdo KOVAČEVIĆ, Miroslav KRALJEVIĆ,
Frano KRŠINIĆ, Nikola MAŠIĆ, Celestin Mato MEDOVIĆ,
Ivan MEŠTROVIĆ, Robert Frangeš MIHANOVIĆ, Josip RAČIĆ,
Mirko RAČKI, Marko RAŠICA, Slava RAŠKAJ, Ivan RENDIĆ,
Bela Csikos SESSIA, Zlatko ŠULENTIĆ, Rudolf VALDEC,
Emanuel VIDOVIĆ
24. rujna - 22. listopada 2016.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- USUSRET BOŽIĆU

DJELA HRVATSKIH LIKOVNIH UMJETNIKA
17. prosinca 2016 - 21. siječnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- DESET GODINA ULJUBENOG ŽARIŠTA

08. travnja - 06. svibnja 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

kiparica, slikarica, akademkinja
i umjetnica kojoj se svaki put posreći
23. rujna - 21. listopada 2017.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SLAVKO ŠOHAJ

DONACIJE • ZBIRKE
16. prosinca 2017. - 20. siječnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VELIKANI HRVATSKE MODERNE

24. ožujka - 28. travnja 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- SJEĆANJE NA

FRANU ŠIMUNOVIĆA I KSENIJU KANTOCI
29. rujna - 27. listopada 2018.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MARINE I KRAJOBRAZI

Blažena znamenja hrvatskog slikarstva novoga doba
15. prosinac 2018. - 19. siječnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- ZLATKO ŠULENTIĆ

Izložba o Uskrsu 2019.
13. travnja - 11. svibnja 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- RARISSIMA IZ ZBIRKE KIPARSTVA

MODERNE GALERIJE
21. rujna - 17. listopada 2019.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- HRVATSKI SVECI I BLAŽENICI U NAŠEM NARODU

18. listopada - 03. studenog 2019.
izložbu priredili u suradnji s Galerijom "Martin Borković"
Nacionalnog svetišta sv. Josipa iz Karlovca.
Slike su djela ak. slikara Ivana Marekovića i Kristine Mareković

- VLAHO BUKOVAC

ANTOLOGIJSKA DJELA IZ ZBIRKE MODERNE GALERIJE
21. prosinca 2019. - 25. siječnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- GRUPA CONTRA

dva desetljeća likovnog stvaralaštva i djelovanja
20. lipnja - 18. srpnja 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- NOBILO

posveta zavičaju
29. kolovoza - 19. rujna 2020.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- VLADIMIR BEČIĆ

velemajstor tonske modelacije i kolorita prirode
u hrvatskom slikarstvu 20. st.
19. prosinca 2020. - 25. siječnja 2021.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- MAJSTORSKA DJELA HRVATSKIH KIPARA

IZ ZBIRKE DAMIRA UJEVIĆA
11. prosinca 2021. - 16. siječnja 2022.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- ANTUN BORIS ŠVALJEK

RETROSPEKTIVA
9. travnja 2022. - 14. svibnja 2022.
izložbu priredila Biserka Rauter Plančić

- LIKOVNA KOLONIJA ČAPLJINA 2017. - 2021.

24. rujna 2022. - 22. listopada 2022.
izložbu priredio Stanko Špoljarić

Nakladnik: Založba kralja Tomislava - Čapljina

Za nakladnika: Stjepan Šutalo

Uredništvo: Vjeko Božo Jarak
Biserka Rauter Plančić
Mara Bošković
Stjepan Šutalo
Perica Jurković
Zdenko Vego
Miroslav Đevenica
Pero Marković

Koncept izložbe i postav: Biserka Rauter Plančić

Tekst: Biserka Rauter Plančić

Fotografije umjetničkih djela: Slavko Knežević

Foto arhiva: Nacionalni muzej moderne umjetnosti Zagreb
Franjevački muzej i galerija Gorica-Livno

Grafičko oblikovanje: Slavko Knežević
Perica Jurković
Pero Marković

Tisak: Grafotisak, Grude

Naklada: 500 primjeraka

ISBN 978-9958-576-33-1
CIP zapis dostupan u COBISS sistemu Nacionalne i univerzitetske
biblioteke BiH pod
ID brojem 52182278